

NIBIO
NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

NIBIO OPPDRAGSRAPPORT | NIBIO COMMISSIONED REPORT

VOL.: 1 nr.: 28, 2015

KVALITETSSIKRING AV SLÅTTEMARK OG KYSTLYNGHEILOKALITETER I NORD-TRØNDELAG 2015

Per Vesterbukt
NIBIO Kvithamar

FORORD

Denne rapporten presenterer kvalitetssikring og re-kartlegging av seks kartfestede lokaliteter med slåttemark og kystlynghei, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen. Arbeidet er utført i forbindelse med nasjonal handlingsplan for utvalgte naturtyper.

Takk til Fylkesmannen i Nord-Trøndelag v/Gry Tveten Aune og grunneiere/brukere for verdifull informasjon til prosjektet.

Stjørdal, oktober 2015

Per Vesterbukt

INNHOOLD:

OVERSIKT OVER KARTLAGTE LOKALITETER	7
STORLIA	8
1. Kammekra	10
2. Geitkløvdalen	16
3. Kammen	22
4. Innerst i dalen.....	27
5. Innerst i dalen ved Storalisæter	33
6. Nordhalla	39
7. KammenSør	45
8. Ytterst i dalen (Mansjekra).....	51
9. Storekraen	57
GROMDALEN	64
ÅRDALSSAND (STRAND)	73
NÆRØYA, I SØR.....	83
1. Nærøya i sør: Kystlynghei.....	86
2. Nærøya i sør: Frukostenget.....	92
3. Nærøya i sør: Naturbeitemark	97
4. Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (naturbeitemark)	104
5. Nærøya i sør: Vester-Melkarvika.....	109
6. Nærøya i sør: Kjerksanden	115
7. Nærøya i sør: Raudøyleira	118
8. Nærøya i sør: Raudøya	121
9. Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (strandeng)	125
10. Nærøya i sør: Sanddyne.....	129
11. Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (strandberg)	133
12. Nærøya i sør: Strandberg.....	137
RYEMSJØEN-RØRVIK	140
RYEMSJØEN-RØRVIK (REIPHOLMEN)	145
RYEMSJØEN-RØRVIK	150

SAMMENDRAG

Denne rapporten presenterer kvalitetssikring og re-kartlegging av seks kartfestede lokaliteter med slåttemark og kystlynghei, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen. Arbeidet er utført i forbindelse med nasjonal handlingsplan for utvalgte naturtyper.

Av de 10 lokalitetene med slåttemark som ble undersøkt i Leksvik kommune ble åtte registrert med verdi A og én med verdi C, alle i Storlia. Gården Storlia har slåttemarker med særdeles artsrik og intakt slåttemarksstruktur med urtedominans, noe denne kartleggingen også bekrefter. En lokalitet (Gromdalen) ble verdsatt til verdi B. Videre ble det registrert kystlynghei med verdi B i Vikna og Leka kommune, mens lyngheia i Nærøy fremstår med verdi C som følge av større påvirkning fra gjengroing.

Lokaliteten på Nærøya inneholdt et større samleareal med flere naturtyper innenfor området. Her ble de ulike naturtypene avgrenset og utskilt med egen beskrivelse for naturbase. Bl.a. ble det registrert naturbeitemark og beiteskog med verdi A. I dette området ble rødlistearten flueblomst (NT) påvist. All kartlegging er utført i henhold til DN-håndbok 13.

Oversikt over kartlagte lokaliteter

Tabell 1. Liste over kartlagte lokaliteter med registrerte naturtyper.

Kommune	Lokalitet	Id Naturbase	Naturtype	verdi
Leksvik	Storlia: Kammekra	BN00085915	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: Geitkløvdalen	BN00085922	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: Kammen	BN00085924	Slåttemark	C
Leksvik	Storlia: Innerst i dalen	BN00085913	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: Innerst i dalen ved Storlisæter	BN00085920	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: Nordhalla	BN00085923	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: KammenSør	BN00085919	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: Ytterst i dalen (Mansjekra)	BN00085921	Slåttemark	A
Leksvik	Storlia: Storekraen	BN00085917	Slåttemark	A
Leksvik	Gromdalen	-	Slåttemark	B
Leka	Årdalssand (strand)	BN00037560	Kystlynghei	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Kystlynghei	BN00037547	Kystlynghei	C
Nærøy	Nærøya, i sør: Frukostenget	BN00037547	Beiteskog	A
Nærøy	Nærøya, i sør: Naturbeitemark	BN00037547	Naturbeitemark	A
Nærøy	Nærøya, i sør: Midter-Melkarvika (naturbeitemark)	BN00037547	Naturbeitemark	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Vester-Melkarvika	BN00037547	Naturbeitemark	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Kjerksanden	BN00037547	Strandeng og strandsump	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Raudøyleira	BN00037547	Strandeng og strandsump	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Raudøya	BN00037547	Strandeng og strandsump	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Midter-Melkarvika (strandeng)	BN00037547	Strandeng og strandsump	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Sanddyne	BN00037547	Store og flate flyvesandområder	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Midter-Melkarvika (strandberg)	BN00037547	Rikt strandberg	B
Nærøy	Nærøya, i sør: Strandberg	BN00037547	Rikt strandberg	B
Vikna	Ryemsjøen-Rørvik	BN00023412	Kystlynghei	B
Vikna	Ryemsjøen-Rørvik (Reipholmen)	BN00023412	Kystlynghei	B
Vikna	Ryemsjøen-Rørvik	BN00023415	Kystlynghei	B

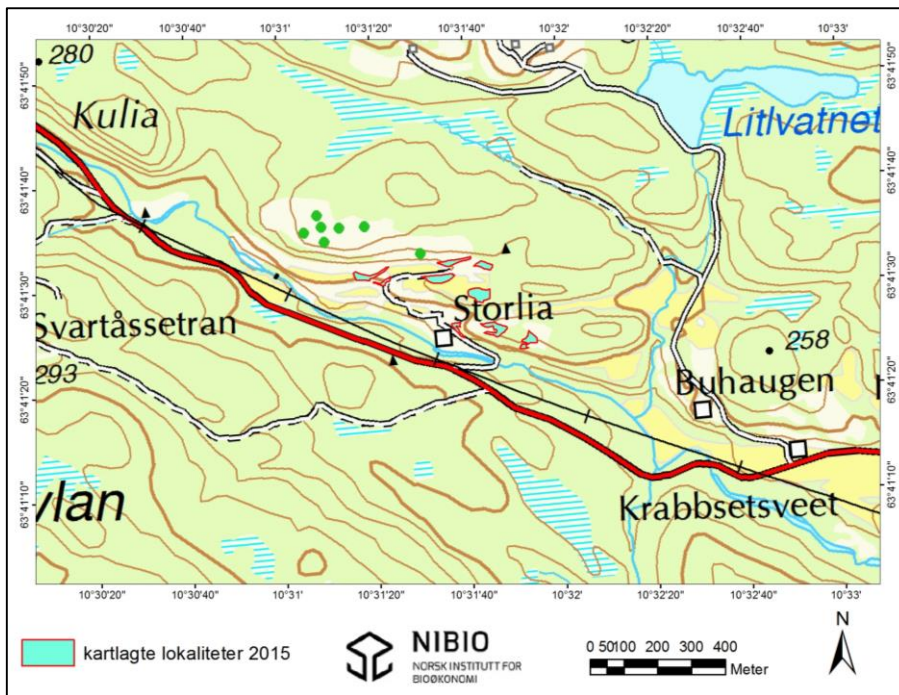
Storlia

Innledning

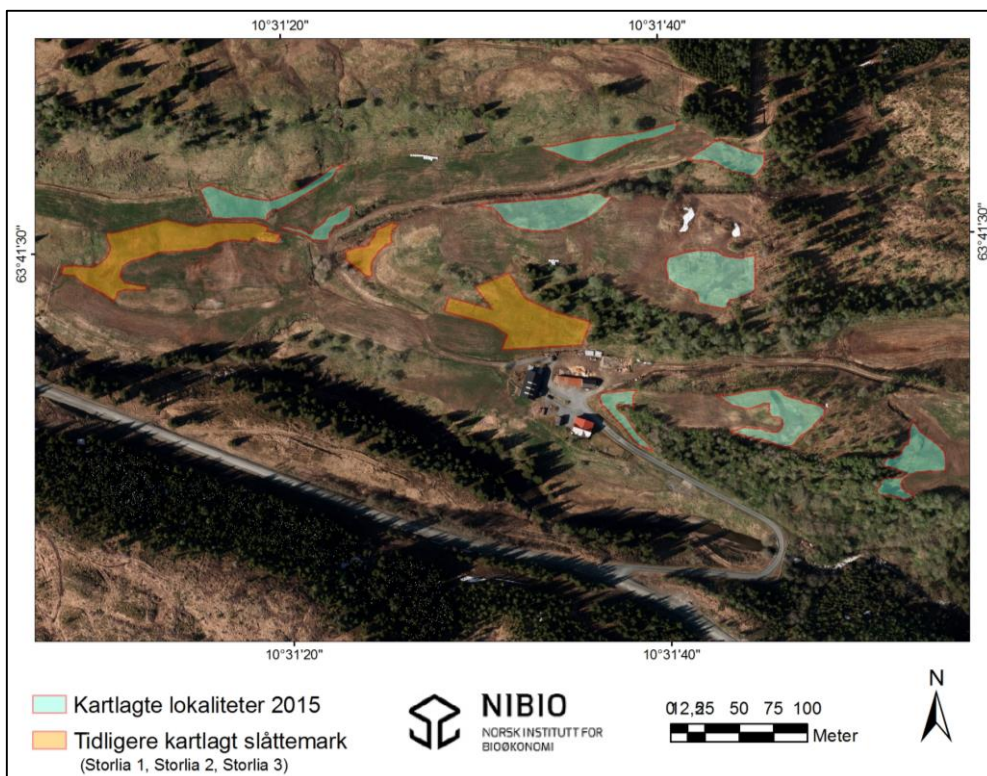
Storlia i Leksvik kommune består av et større kompleks med verdifullt kulturlandskap med slåtte- og beitemarker i god hevd, og kulturmarka har flere undersøkelser fra tidligere på både flora og fauna (Baadsvik 1980, Lyngstad & Øien 2006, Hanssen & Flynn 2011, Lyngstad & Øien 2013). For slåttemarka er det i dag registrert tre større lokaliteter i Naturbase (Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3), alle med verdi A. Disse er godt dokumentert i tidligere registreringer, og derfor ikke tatt med i denne undersøkelsen.

I denne rapporten ble totalt 10 små, spredte lokaliteter med slåttemark i Storlia kartlagt, verdisatt og grensene justert ved behov. Disse er 1 Kammekra, 2 kammekraen, 3 Geitkløvdalen, 4 Kammen, 5 Innerst i dalen, 6 Innerst i dalen ved Storlisæter, 7 Nordhalla, 8 Kammen Sør, 9 Ytterst i dalen (Mansjekra) og 10 Storekraen. Alle er registrert i Naturbase fra tidligere, men mangler beskrivelse. 1 Kammekra og 2 Kammekraen ligger tett inntil hverandre i et areal med sammenhengende slåttemark. De er derfor slått sammen her til én lokalitet og gitt navnet Kammekra, slik at antall lokaliteter er redusert til 9. Vekstsesongen 2015 utviklet seg fra tidlig til sen vår, og ved feltregistreringer 9.7.2015 bar vegetasjonen fremdeles preg av noe sparsomt oppkomme. Av den grunn ble det gjennomført ekstra befarings 18.7.2015.

Vedrørende verdivurdering med henblikk på arealstørrelse; lokaliteter med samme verdi er her vurdert som en samlet arealenhet sammen med tidligere registrerte slåttemarker. Dette da topografien for innmarka på Storlia resulterer i en tilnærmet mosaikk av mange små og mellomstore slåttemarker og gjødslet fulldyrket mark, med korte avstander mellom slåttemarkene.

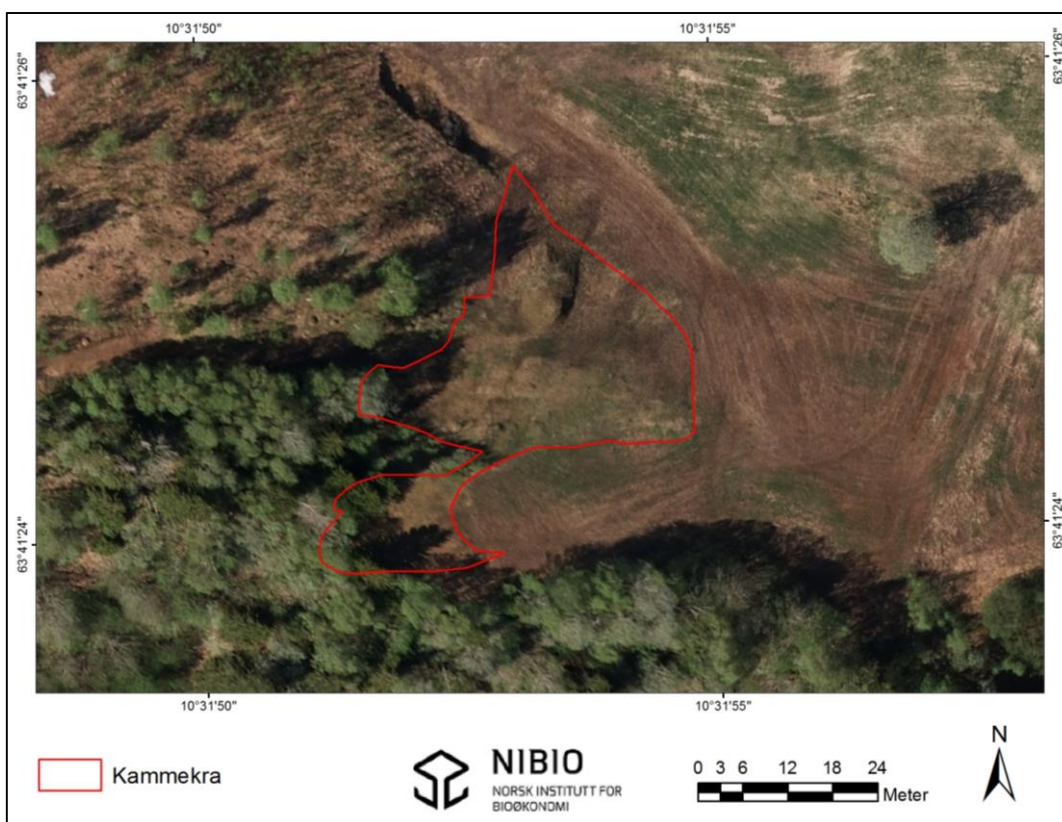

Figur 1. Topografisk oversikt over lokaliteten Storlia, Leksvik kommune. Kartlagte slåttemarker inntegnet grønt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 2. Oversikt over lokaliteten Storlia med kartlagte slåttemarker 2015 (inntegnet grønt), og tidligere registrert slåttemark (inntegnet gult). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

1. Kammekra

Figur 3. Oversikt over lokaliteten Kammekra. Kartlagt slåtteområde inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085915
UTM 32:	7063403N 575727Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	1.1 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemarker i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Kammekra ligger lengst øst av lokalitetene, 215-225 moh. Den grenser i øst mot gjødslet innmark, i sør og vest mot skog og noe naturbeitemark under gjengroing. Sør/sørøst-vendt kupert terreng med grunnlendt mark på høydedragene. Opprinnelig to lokaliteter (Kammekra og Kammekraen), men arealet utgjør sammenhengende slåttemark. De er derfor slått sammen her til én lokalitet og gitt navnet Kammekra.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng, samt enkelte høydedrag med tendenser til mer tørr/frisk/ mark.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm.

Mengdearter består av prestekrage, ryllik, tiriltunge, tepperot, smalkjempe, marikåpe sp, engkvein og gulaks. Andre mengdearter, noe mindre utbredt, er engfrytle, kjerteløyentrøst, småengkall og rødkløver. I tillegg har blåklokke, blåfjær, firkantperikum, hvitkløver, legeveronika og rødsvingel flekkvis rik utbredelse. Andre arter som fremhever slåttemarksvegetasjon er bl.a. aurikkelsveve, rødknapp, beitesveve, engfiol, fuglevikke, harerug, vanlig nattfiol, vill-lin, bleikstarr og bråtestarr. Liljekonvall påvist nederst mot kantsone.

Totalt 47 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 4. Oversikt over lokaliteten Kammekra. I forgrunnen sees gjødslet innmark, mens høydedraget i bakgrunnen utgjør slåttemarka, som skiller seg ut med små forekomster med engsyre, ensoleie og sølvbunke. Disse artene utgjør mengdearter i innmarka. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 5. Nedre del sett mot sør, med dominans av prestekrage. Til venstre i bildet sees skarp avgrensing mot innmarka. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 6. Slåttemarka sett mot nord, med prestekrage på vei ut i blomst og flekkvis dominans av småengkall (avblomstret). Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 7. Detaljbilde feltsjikt med bl.a. prestekrage, småengkall (avblomstret), smalkjempe, rødsvingel og engkvein. Midt på bildet skimtes vanlig nattfiol. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk *Betula pubescens*

Rogn *Sorbus aucuparia*

Tepperot *Potentilla erecta*

Tiriltunge *Lotus corniculatus*

Tviskjeggveronika *Veronica chamaedrys*

Vill-lin *Linum catharticum*

Urter

Aurikkelsveve *Hieracium lactucella*

Beitesvæve *Hieracium vulgata*

Blåbær *Vaccinium myrtillus*

Blåfjær *Polygala vulgaris*

Blåklukke *Campanula rotundifolia*

Engfiol *Viola canina ssp. canina*

Engsoleie *Ranunculus acris*

Engsyre *Rumex acetosa*

Firkantperikum *Hypericum maculatum*

Fuglevikke *Vicia cracca*

Følblom *Leontodon autumnalis*

Gullris *Solidago virgaurea*

Harerug *Bistorta vivipara*

Hvitbladtistel *Cirsium helenioides*

Hvitkløver *Trifolium repens*

Hvitveis *Anemone nemorosa*

Kjerteløyentrøst *Euphrasia stricta*

Legeveronika *Veronica officinalis*

Liljekonvall *Convallaria majalis*

Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*

Myrfiol *Viola palustris*

Nattfiol *Platanthera bifolia*

Nyseryllik *Achillea ptarmica*

Prestekrage *Leucanthemum vulgare*

Ryllik *Achillea millefolium*

Rødkløver *Trifolium pratense*

Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*

Smalkjempe *Plantago lanceolata*

Småengkall *Rhinanthus minor*

Småmarimjelle *Melampyrum sylvaticum*

Småsyre *Rumex acetosella*

Storengkall *Rhinanthus serotinus*

Stormarimjelle *Melampyrum pratense*

Graminider

Bleikstarr *Carex pallescens*

Bråtestarr *Carex pilulifera*

Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*

Engkvein *Agrostis capillaris*

Engrapp *Poa pratensis ssp. pratensis*

Finnskjegg *Nardus stricta*

Gulaks *Anthoxanthum odoratum*

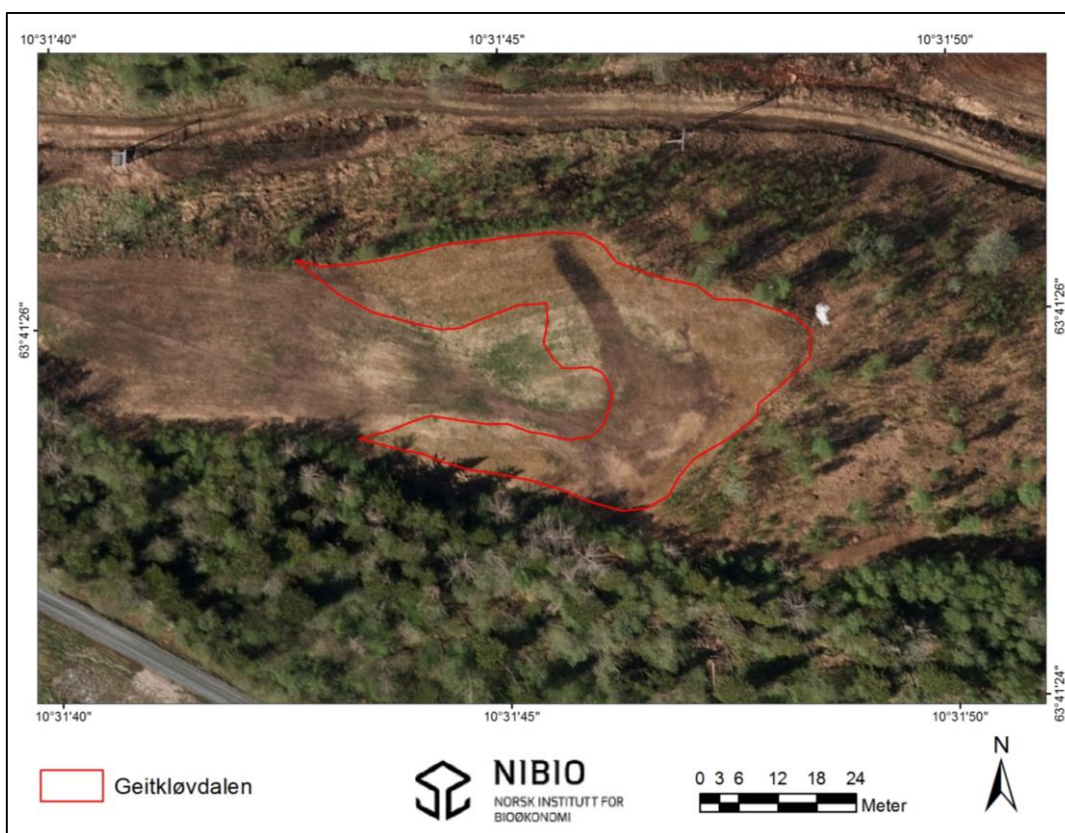
Rødsvingel *Festuca rubra*

Smyle *Avenella flexuosa*

Sølvbunke *Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa*

Timotei *Phleum pratense ssp. pratense*

2. Geitkløvdalen

Figur 8. Oversikt over lokaliteten Geitkløvdalen. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085922
UTM 32:	7063437N 575645Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	1.5 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemarker i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Geitkløvdalen ligger på en høyde rett øst for gårdstunet, 210-225 moh. Den grenser i øst mot naturbeitemark under gjengroing, og i vest mot gjødslet innmark. Sørøst-vendt kupert terreng med noe grunnlendt mark på høydedragene, samt et friskere og mer produktivt sig i midten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng, samt høydedrag med tendenser til mer tørr/frisk/ mark.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm.

Mengdearter er prestekrage, harerug, ryllik, tiriltunge, rødsvingel, engkvein og gulaks. Andre arter med flekkvis rik utbredelse er engfrytle, engsoleie, vanlig nattfiol, hvitkløver, marikåpe sp., myrfiol, småengkall og rødkløver. Nordhelling med rikere innslag av blåbær, gullris, hvitveis, tepperot, smyle og finnskjegg. Skogstorkenebb kommer inn som mengdeart i det friskere søkket i midten av enga.

Andre arter som fremhever slåttemarks-vegetasjon er bl.a. blåfjær, beitesveve, engfiol, firkantperikum, flekkmarihånd, fuglevikke, vill-lin, storengkall, smalkjempe, bleikstarr og bråtestarr.

Totalt 42 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit. Kantsoner mot nord og øst med mer glissent, åpent og artsfattig feltsjikt med større utbredelse av mose i bunnsjiktet.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 9. Oversikt over lokaliteten Geitkløvdalen, øvre del. Midt på bildet sees forsenkning med friskere mark og større innslag av bl.a. skogstorkenebb. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 10. Fra øvre del med bl.a. tirltunge, prestekrage, harerug og engfrytle. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 11. Nedre del sett mot sørvest. Midt på bildet sees avgrensning mot gjødslet innmark (husdyrgjødsel), med slåttemarka til høyre. Legg merke til at prestekrage er helt fraværende på innmarka til venstre. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 12. Detaljbilde feltsjikt med prestekrage på vei ut i blomst. Andre mengdearter er; smalkjempe, rødsvingel, harerug, rødkløver og engkvein. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>	Stormarimjelle	<i>Melampyrum pratense</i>
Rogn	<i>Sorbus aucuparia</i>	Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>	Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Vanlig osp	<i>Populus tremula</i>	Tviskjeggveronika	<i>Veronica chamaedrys</i>
		Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>

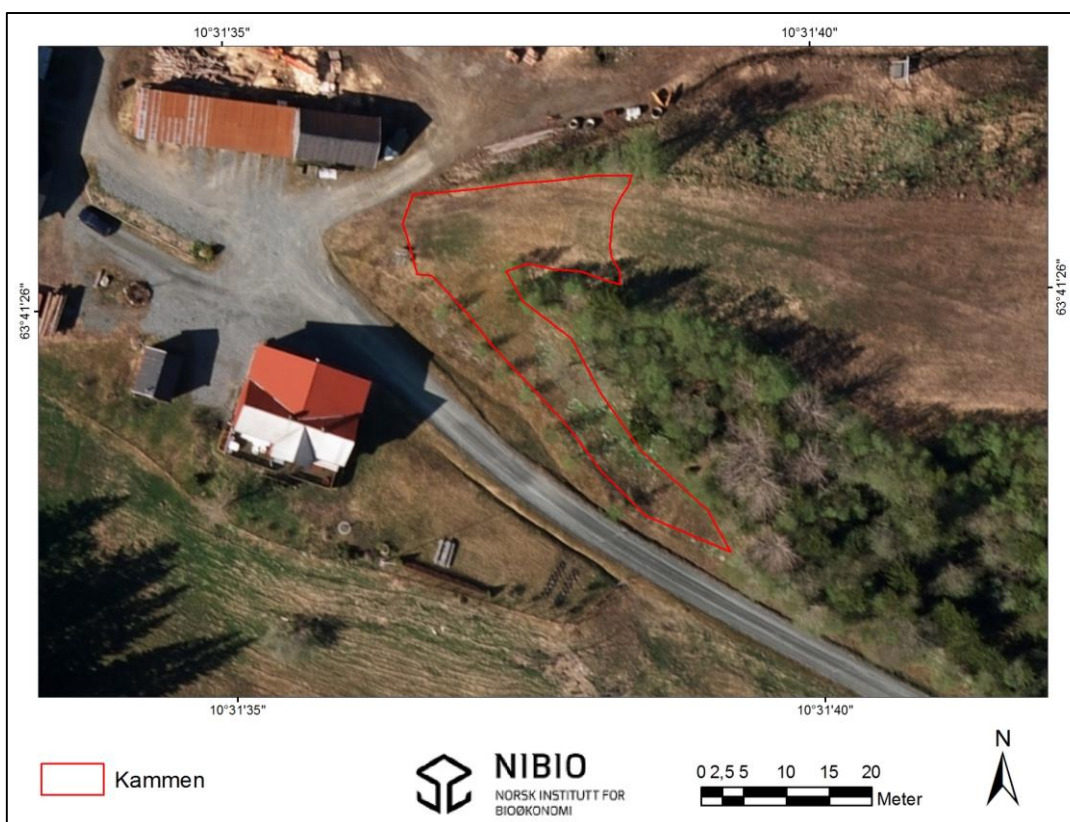
Urter

Beitesvæve	<i>Hieracium vulgata</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Blåfjær	<i>Polygala vulgaris</i>
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Engfiol	<i>Viola canina ssp. canina</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Firkantperikum	<i>Hypericum maculatum</i>
Flekkmarihånd	<i>Dactylorhiza maculata</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Følblom	<i>Leontodon autumnalis</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>
Hvitveis	<i>Anemone nemorosa</i>
Jonsokkoll	<i>Ajuga pyramidalis</i>
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>
Legeveronika	<i>Veronica officinalis</i>
Liljekonvall	<i>Convallaria majalis</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum sp.</i>
Marikåpe sp.	<i>Alchemilla sp.</i>
Myrfiol	<i>Viola palustris</i>
Nattfiol	<i>Platanthera bifolia</i>
Prestekrage	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>
Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Småsyre	<i>Rumex acetosella</i>
Storengkall	<i>Rhinanthus serotinus</i>

Graminider

Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Bråtestarr	<i>Carex pilulifera</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Finnskjegg	<i>Nardus stricta</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Hårfrytle	<i>Luzula pilosa</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa</i>
Timotei	<i>Phleum pratense ssp. pratense</i>

3. Kammen

Figur 13. Oversikt over lokaliteten Kammen. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085924
UTM 32:	7063444N 575506Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeng
Verdi:	C
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	0.5 daa.
Hevd:	Svak

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Kammen grenser ned mot gårdstunet, 190-200 moh, og hvor øvre del går over i gjødslet innmark. Bratt sørvest-vendt terreng med grunnlendt mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

Mengdearter er marikåpe sp., gulaks, engsoleie, engkvein, løvetann, prestekrage og engrapp. Smal østlig forgreining nederst med større innslag av tiriltunge, vanlig nattfiol, blåfjær og hvitveis.

Totalt 26 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Smal slåttemark med flekkvis sparsomt feltsjikt og mye mose i bunnsjiktet. Noe skyggefullt. Arealet fungerer som adkomstvei for tilgrensende innmark, og vegetasjonen bærer preg av å slitasje fra traktorkjøring. Nederste del med partier som slås med plenklipper. Ellers generell hevd med slått med tohjuling, der grasen bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel. Noe ugunstig beliggenhet i forhold til kjørevei for traktor, og derav usikkert om mer skånsom skjøtsel lar seg gjennomføre.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Noe artsfattig slåttemark med slitasjepreg fra landbruksmaskiner, samt partier skjøttet som plen. Hovedtrekkene i vegetasjonen fremstår likevel med en slåttemarksstruktur. Lite gjødselpåvirket.

Bilder

Figur 14. Oversikt over lokaliteten Kammen, sett ovenfra og ned. Slåttemarka har generelt større innslag med bl.a. engkvein, enssoleie og løvetann. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 15. Nedre del med mengdeartene løvetann og engsoleie. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Gran	<i>Picea abies</i>	Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Vanlig osp	<i>Populus tremula</i>	Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>

Gulaks *Anthoxanthum odoratum*

Rødsvingel *Festuca rubra*

Smyle *Avenella flexuosa*

Sølvbunke *Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa*

Timotei *Phleum pratense ssp. pratense*

Urter

Aurikkelsveve *Hieracium lactucella*

Beitesveve *Hieracium vulgata*

Blåbær *Vaccinium myrtillus*

Blåfjær *Polygala vulgaris*

Blåklokke *Campanula rotundifolia*

Blåkoll *Prunella vulgaris*

Engfiol *Viola canina ssp. canina*

Engsoleie *Ranunculus acris*

Engsyre *Rumex acetosa*

Harerug *Bistorta vivipara*

Hvitkløver *Trifolium repens*

Hvitveis *Anemone nemorosa*

Jonsokkoll *Ajuga pyramidalis*

Kjerteløyentrøst *Euphrasia stricta*

Legeveronika *Veronica officinalis*

Løvetann *Taraxacum sp.*

Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*

Nattfiol *Platanthera bifolia*

Prestekrage *Leucanthemum vulgare*

Ryllik *Achillea millefolium*

Rødkløver *Trifolium pratense*

Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*

Smalkjempe *Plantago lanceolata*

Småengkall *Rhinanthus minor*

Småmarimjelle *Melampyrum sylvaticum*

Stortveblad *Listera ovata*

Tepperot *Potentilla erecta*

Tiriltunge *Lotus corniculatus*

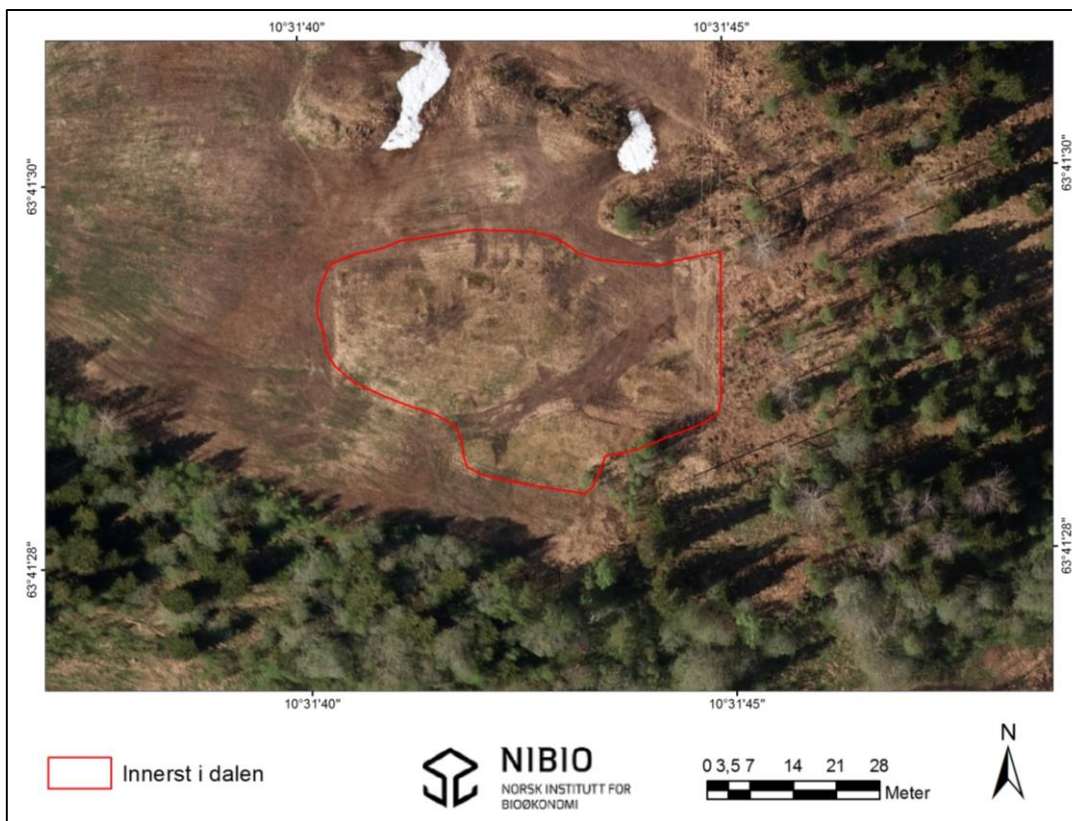
Tviskjeggveronika *Veronica chamaedrys*

Vanlig arve *Cerastium fontanum ssp. vulgare*

Graminider

Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*

4. Innerst i dalen

Figur 16. Oversikt over lokaliteten Innerst i dalen. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085913
UTM 32:	7063537N 5755670
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	2.0 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemarker i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Innerst i dalen ligger på en høyde med kupert, grunnlendt mark, 225-230 moh. Den grenser i øst mot skog, og er ellers omgitt av gjødslet innmark. Flatt til sørøst/sørvest-vendt kupert terreng.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng, samt høydedrag med tendenser til mer tørr/frisk/ mark. Smalt friskt/fuktig sig i midten, men gir ikke grunnlag for fukteng-utforming.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm.

Mengdearter utgjøres i hovedsak av prestekrage, tiriltunge, rødkløver, engfrytle, engsoleie, tepperot, engkvein, hvitkløver og gulaks. Andre mengdearter, noe mindre utbredt, er kjerteløyentrøst, rødsvingel, ryllik, marikåpe sp., engsyre. Krypsoleie kommer inn i det friskere siget midt i enga. Andre påviste arter som fremhever slåttemarks-vegetasjon er bl.a. aurikkelsveve, fuglevikke, harerug, smalkjempe, småengkall, karve, blåklokke, vanlig nattfiol, vill-lin, bleikstarr og bråtestarr.

Totalt 36 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 17. Oversikt over lokaliteten Innerst i dalen, sett mot vest. Lavere parti i bakgrunnen utgjør deler av innmarka. I forgrunnen slåttemarka med påbegynnende blomstring for bl.a prestekrage. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 18. Feltsjikt i øvre del av enga 9 juli med prestekrage, rødkløver, harerug, engfrytle, rødsvingel og engkvein som dominerende arter. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 19. Slåttemarka fotografert ni dager senere, hvor prestekrage nå har full blomstring. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 20. Detaljbilde feltsjikt 18 juli med bl.a. prestekrage, blåklukke, tirlunge, rødkløver, engkvein og vanlig nattfiol. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>	Tyrihjelm	<i>Aconitum septentrionale</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>	Vanlig arve	<i>Cerastium fontanum ssp. vulgare</i>
Vanlig osp	<i>Populus tremula</i>	Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>

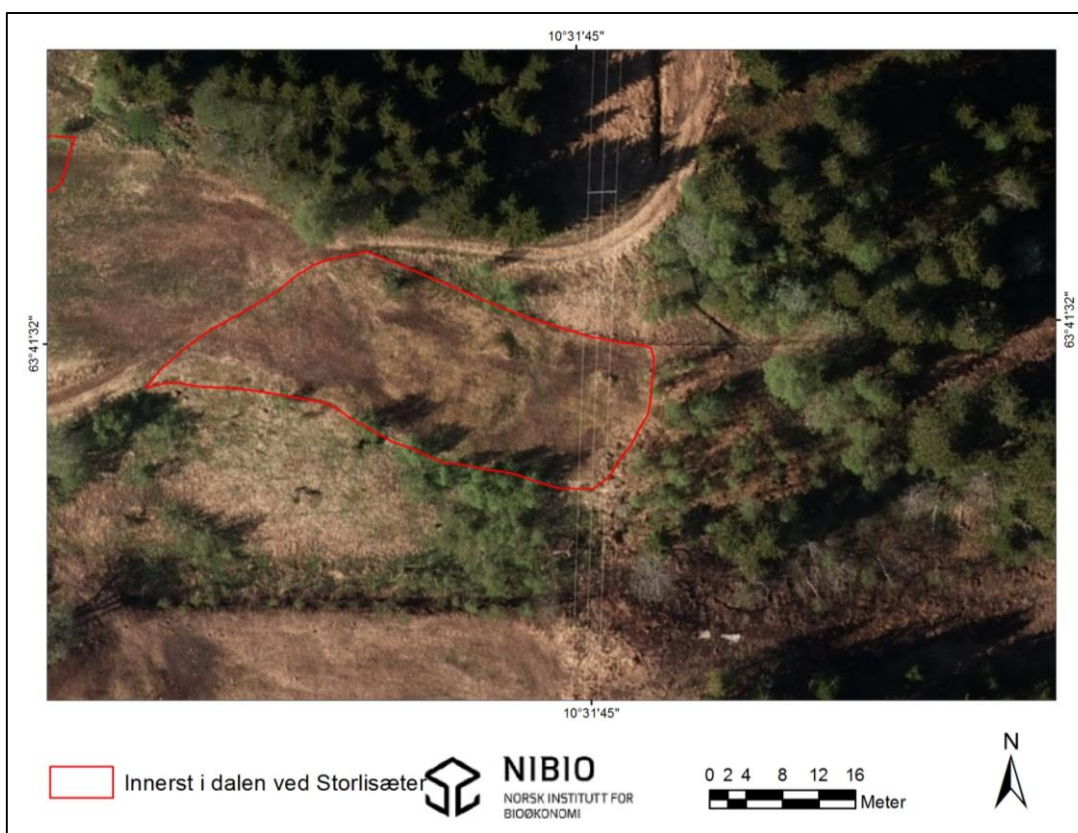
Urter

Aurikkelsveve	<i>Hieracium lactucella</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Blåklukke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Firkantperikum	<i>Hypericum maculatum</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Følblom	<i>Leontodon autumnalis</i>
Grasstjerneblom	<i>Stellaria graminea</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>
Hvitbladtistel	<i>Cirsium helenioides</i>
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>
Hvitveis	<i>Anemone nemorosa</i>
Karve	<i>Carum carvi</i>
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>
Krypsoleie	<i>Ranunculus repens</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum sp.</i>
Marikåpe sp.	<i>Alchemilla sp.</i>
Mjødurt	<i>Filipendula ulmaria</i>
Myrfiol	<i>Lathyrus pratensis</i>
Nattfiol	<i>Platanthera bifolia</i>
Prestekrage	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Sauetelg	<i>Dryopteris expansa</i>
Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>
Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Tviskjeggveronika	<i>Veronica chamaedrys</i>

Graminider

Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engstarr	<i>Carex hostiana</i>
Finnskjegg	<i>Nardus stricta</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Sølvbunke	

5. Innerst i dalen ved Storlisæter

Figur 21. Oversikt over lokaliteten Innerst i dalen ved Storlisæter. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085920
UTM 32:	7063620N 5755930
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	0.8 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemarker i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Innerst i dalen ved Storlisæter ligger øverst av lokalitetene, 230 moh. Den er hovedsakelig avgrenset av beite/slåttemark under gjengroing, samt mot innmarka i vest. Terrenget er forholdsvis flatt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng. Et smalt fuktsig går midt gjennom enga, men for lite til at det registreres her.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 30-50 cm.

Mengdearter består av prestekrage, engsoleie, marikåpe sp, engkvein, rødsvingel, hvitkløver og gulaks. Andre arter flekkvis rikt utbredt er ryllik, harerug, tirltunge, engsyre, fuglevikke og rødkløver. Andre påviste arter som fremhever slåttemarks-vegetasjon er aurikkelsveve, marinøkkel, vanlig nattfiol, vill-lin, beitesveve, smalkjempe, blåklokke, engfiol, kjerteløyentrøst, blåfjær, hengeaks, hanekam, gulskolm, karve, bleikstarr og bråtestarr. I vest gradvis overgang mot innmarka og mer innslag av engsvingel, timotei, engsyre, engsoleie, sølvbunke og engrapp.

Totalt 46 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

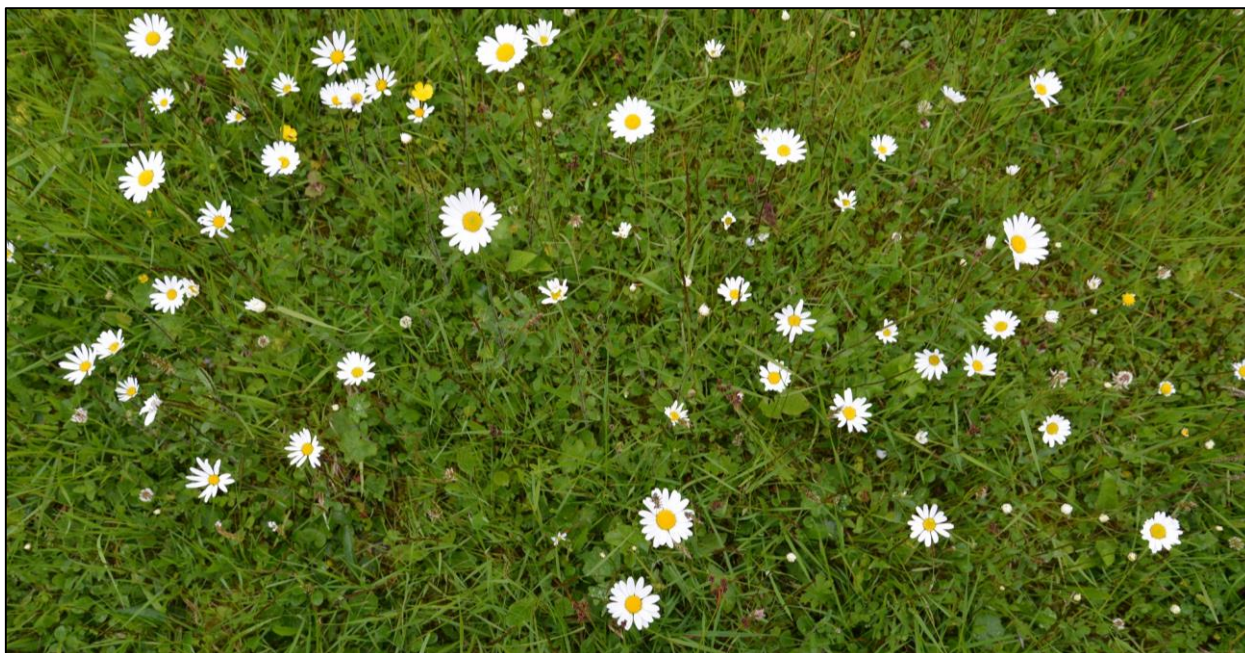
Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 22. Oversikt over lokaliteten Innerst i dalen ved Storlisæter. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 23. Feltsjikt med prestekrage, engkvein og hvitkløver. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 24. Detaljbilde feltsjikt 9 juli med prestekrage, engfrytle, gulaks og harerug. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 25. Detaljbilde feltsjikt 18 juli med vanlig nattfiol, prestekrage, engkvein og tirltunge. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>	Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>
Bringebær	<i>Rubus idaeus</i>	Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>	Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>

Urter

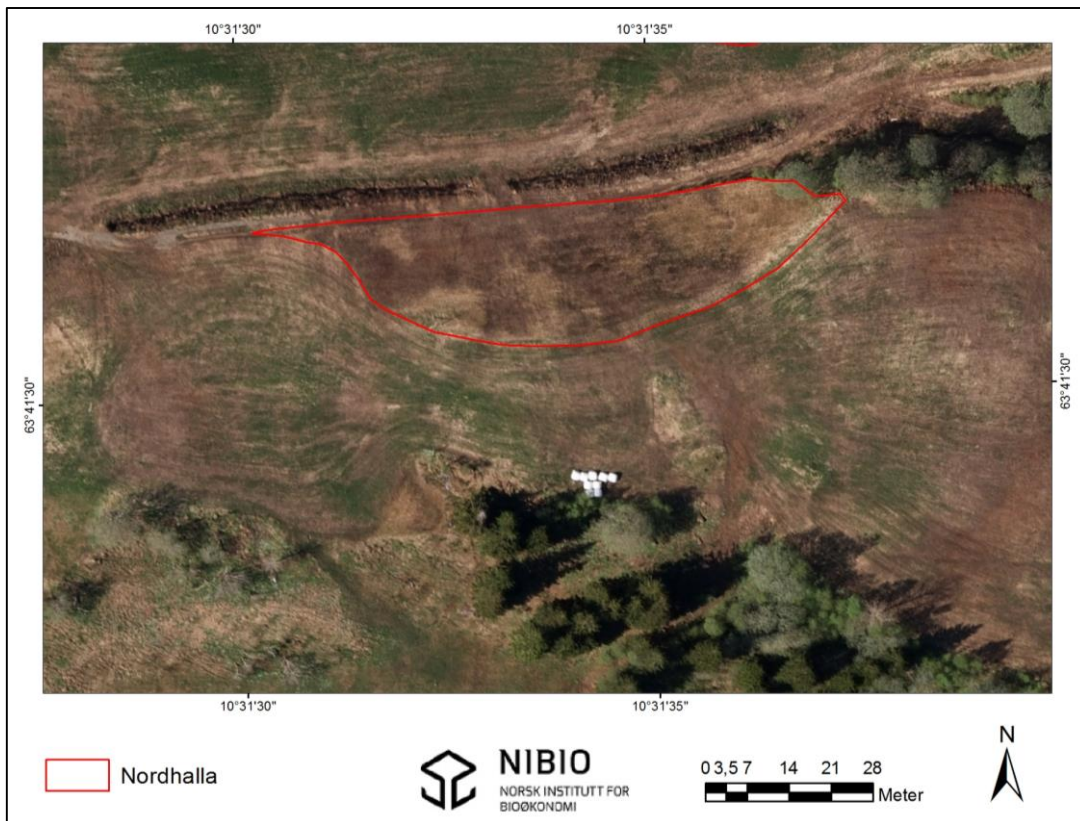
Aurikkelsveve	<i>Hieracium lactucella</i>	Stormarimjelle	<i>Melampyrum pratense</i>
Beitesvæve	<i>Hieracium vulgata</i>	Stortveblad	<i>Listera ovata</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Sumpmaure	<i>Galium uliginosum</i>
Blåfjær	<i>Polygala vulgaris</i>	Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>	Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Blåkoll	<i>Prunella vulgaris</i>	Tviskjeggveronika	<i>Veronica chamaedrys</i>
Engfiol	<i>Viola canina ssp. canina</i>	Vanlig arve	<i>Cerastium fontanum ssp. vulgare</i>
Enghumleblom	<i>Geum rivale</i>	Vanlig høymole	<i>Rumex longifolius</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>	Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>

Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Firkantperikum	<i>Hypericum maculatum</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Gulskolm	<i>Lathyrus pratensis</i>
Hanekam	<i>Lychnis flos-cuculi</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>
Hvitbladtistel	<i>Cirsium helenioides</i>
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>
Hvitveis	<i>Anemone nemorosa</i>
Jonsokkoll	<i>Ajuga pyramidalis</i>
Karve	<i>Carum carvi</i>
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>
Legeveronika	<i>Veronica officinalis</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum sp.</i>
Marikåpe sp.	<i>Alchemilla sp.</i>
Marinøkkel	<i>Botrychium lunaria</i>
Mjødurt	<i>Filipendula ulmaria</i>
Myrfiol	<i>Viola palustris</i>
Nattfiol	<i>Platanthera bifolia</i>
Prestekrage	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>

Graminider

Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Engsvingel	<i>Festuca pratensis</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Hengeaks	<i>Melica nutans</i>
Hundegras	<i>Dactylis glomerata ssp. glomerata</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa</i>
Timotei	<i>Phleum pratense ssp. pratense</i>

6. Nordhalla

Figur 26. Oversikt over lokaliteten Nordhalla. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085923
UTM 32:	70633577N 575460Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	1.6 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nordhalla utgjør en bratt nordvendt helling, 215-225 moh. Den grenser i sør mot gjødslet innmark, i nord mot traktorvei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng.

Naturtypen er DO1-Slåttemark, med utforming DO115 Svak lågurtslåtteeeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm. Enga er dog noe fattigere med mer utbredt mosedekke og større glisne partier i feltsjiktet sammenliknet med de andre slåttemarkene i Storlia, og er nok en konsekvens av den bratte nordhellingen som resulterer i redusert solinnstråling.

Mengdearter: prestekrage, engkvein, engfrytle, gulaks og harerug. Andre mengdearter i noe mindre omfang er ryllik, smalkjempe, rødsvingel, smyle, firkantperikum, skogstorkenebb, marikåpe sp., tepperot, småengkall og gullris. Marinøkkel med flere titalls individer i enga.

Andre arter som ble registrert er bl.a. aurikkelsveve, engfiol, blåklokke, karve, gulskolm, tiriltunge, rødkløver, fuglevikke og bråtestarr. Mosedekke i hovedsak bestående av engkransmose, men også flekker med bjørnemose.

Totalt 34 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 27. Oversikt over lokaliteten Nordhalla, sett mot nordøst. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 28. Nordhalla sett mot sørvest, med prestekrage i hvit blomst nærmest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 29. Detaljbilde feltsjikt med dominans av harerug, samt delvis engfrytle og engsoleie. Øverst på bildet har prestekrage rikt utbredelse . Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 30. Feltsjikt med marinøkkel, som har en ganske stor populasjon i slåttemarka. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Rogn *Sorbus aucuparia*

Finnskjegg *Nardus stricta*

Gulaks *Anthoxanthum odoratum*

Urter

Aurikkelsveve *Hieracium lactucella*

Rødsvingel *Festuca rubra*

Engsnelle *Equisetum pratense*

Smyle *Avenella flexuosa*

Blåkløkke *Campanula rotundifolia*

Sølvbunke *Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa*

Gulskolm *Lathyrus pratensis*

Engsoleie *Ranunculus acris*

Engsyre *Rumex acetosa*

Firkantperikum *Hypericum maculatum*

Fuglevikke *Vicia cracca*

Gullris *Solidago virgaurea*

Flekkmarihånd *Dactylorhiza maculata*

Harerug *Bistorta vivipara*

Hvitbladtistel *Cirsium helenioides*

Hvitkløver *Trifolium repens*

Hvitveis *Anemone nemorosa*

Marinøkkel *Botrychium lunaria*

Karve *Carum carvi*

Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*

Mjødurt *Filipendula ulmaria*

Prestekrage *Leucanthemum vulgare*

Ryllik *Achillea millefolium*

Rødkløver *Trifolium pratense*

Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*

Smalkjempe *Plantago lanceolata*

Småengkall *Rhinanthus minor*

Tepperot *Potentilla erecta*

Tiriltunge *Lotus corniculatus*

Vanlig arve *Cerastium fontanum ssp. vulgare*

Graminider

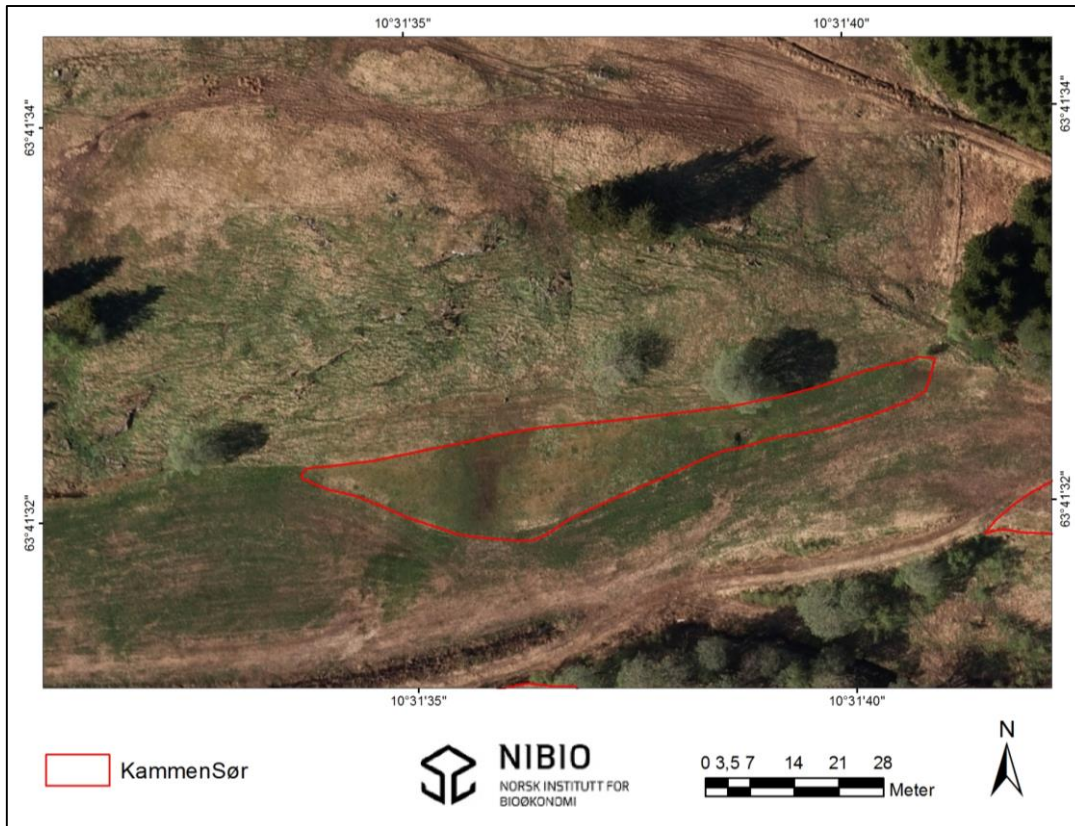
Bråtestarr *Carex pilulifera*

Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*

Engkvein *Agrostis capillaris*

Engrapp *Poa pratensis ssp. pratensis*

7. KammenSør

Figur 31. Oversikt over lokaliteten KammenSør. Kartlagt slåtte-mark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085919
UTM 32:	7063624N 575486Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	0.9 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

KammenSør er et smalt belte, klemt mellom innmarka nederst og naturbeitemark øverst, 220-235 moh. Beliggenheten er bratt sør-vendt terreng med flekkvis grunnlendt mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng, samt enkelte tendenser til tørr/frisk eng.

Naturtypen er Do1-Slåttemark, med utforming Do115 Svak lågurtslåtteeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm.

Artsrik eng med fin slåttemarksstruktur, der mengdearter består av prestekrage, rødkløver, tiriltunge, engkvein, gulaks og engfrytle. Andre mengdearter, noe mindre utbredt, er kjerteløyentrøst, fuglevikke, ryllik, rødsvingel, smalkjempe, marikåpe sp., tepperot, blåkløkke og harerug. I tillegg har blåfjær, vanlig nattfiol, firkantperikum, småengkall, vill-lin, blåkoll, karve, følblom og hvitkløver flekkvis rik utbredelse. Det ble også registrert aurikkelsveve, stortveblad, gulskolm, gjerdevikke, bleikstarr, beitesveve, bråtestarr, bergskrinneblom og marinøkkel.

Totalt 46 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

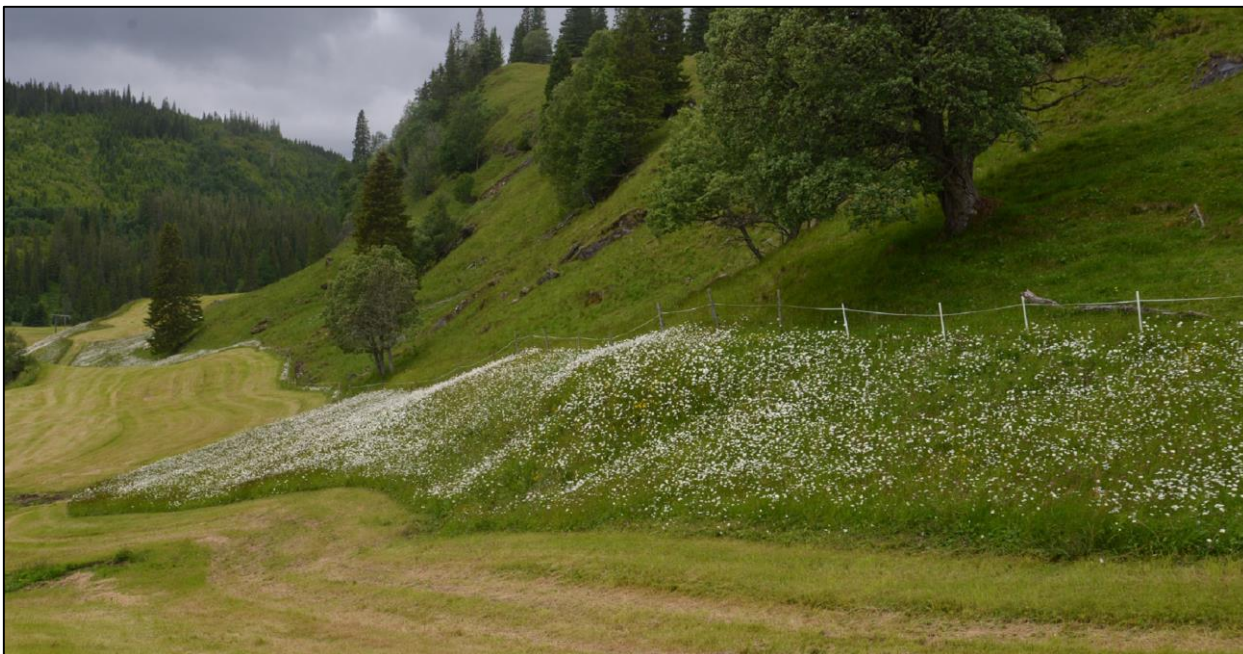
Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 32. Oversikt over lokaliteten KammenSør, en smal stripe slåttemark klemst mellom naturbeitemark øverst og gjødslet innmark nederst. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 33. Nedre del sett mot sørvest, som viser den massive utbredelsen til prestekrage. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 34. Artsrikt feltsjikt med bl.a. blåfjær, tiriltunge, prestekrage, rødkløver, engfrytle, smalkjempe og engkvein. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 35. Detaljbilde feltsjikt i øvre del av enga med vanlig nattfiol og prestekrage i blomst. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Rogn *Sorbus aucuparia*

Urter

Aurikkelsveve *Hieracium lactucella*

Beitesvæve *Hieracium vulgata*

Bergskrinneblom *Arabis hirsuta*

Blåfjær *Polygala vulgaris*

Blåklokke *Campanula rotundifolia*

Blåkoll *Prunella vulgaris*

Engfiol *Viola canina ssp. canina*

Engsnelle *Equisetum pratense*

Engsoleie *Ranunculus acris*

Engsyre *Rumex acetosa*

Firkantperikum *Hypericum maculatum*

Fuglevikke *Vicia cracca*

Følblem *Leontodon autumnalis*

Gjerdevikke *Vicia sepium*

Gullris *Solidago virgaurea*

Gulskolm *Lathyrus pratensis*

Harerug *Bistorta vivipara*

Hvitbladtistel *Cirsium helenioides*

Hvitkløver *Trifolium repens*

Hvitveis *Anemone nemorosa*

Hårsveve *Hieracium pilosella*

Karve *Carum carvi*

Kjerteløyentrøst *Euphrasia stricta*

Legeveronika *Veronica officinalis*

Løvetann sp. *Taraxacum sp.*

Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*

Marinøkkel *Botrychium lunaria*

Mjødurt *Filipendula ulmaria*

Nattfiol *Platanthera bifolia*

Prestekrage *Leucanthemum vulgare*

Ryllik *Achillea millefolium*

Rødkløver *Trifolium pratense*

Skjermesveve *Hieracium umbellatum*

Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*

Smalkjempe *Plantago lanceolata*

Småengkall *Rhinanthus minor*

Stortveblad *Listera ovata*

Tepperot *Potentilla erecta*

Tiriltunge *Lotus corniculatus*

Tviskjeggveronika *Veronica chamaedrys*

Vanlig arve *Cerastium fontanum ssp. vulgare*

Vill-lin *Linum catharticum*

Graminider

Bleikstarr *Carex pallescens*

Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*

Engkvein *Agrostis capillaris*

Engrapp *Poa pratensis ssp. pratensis*

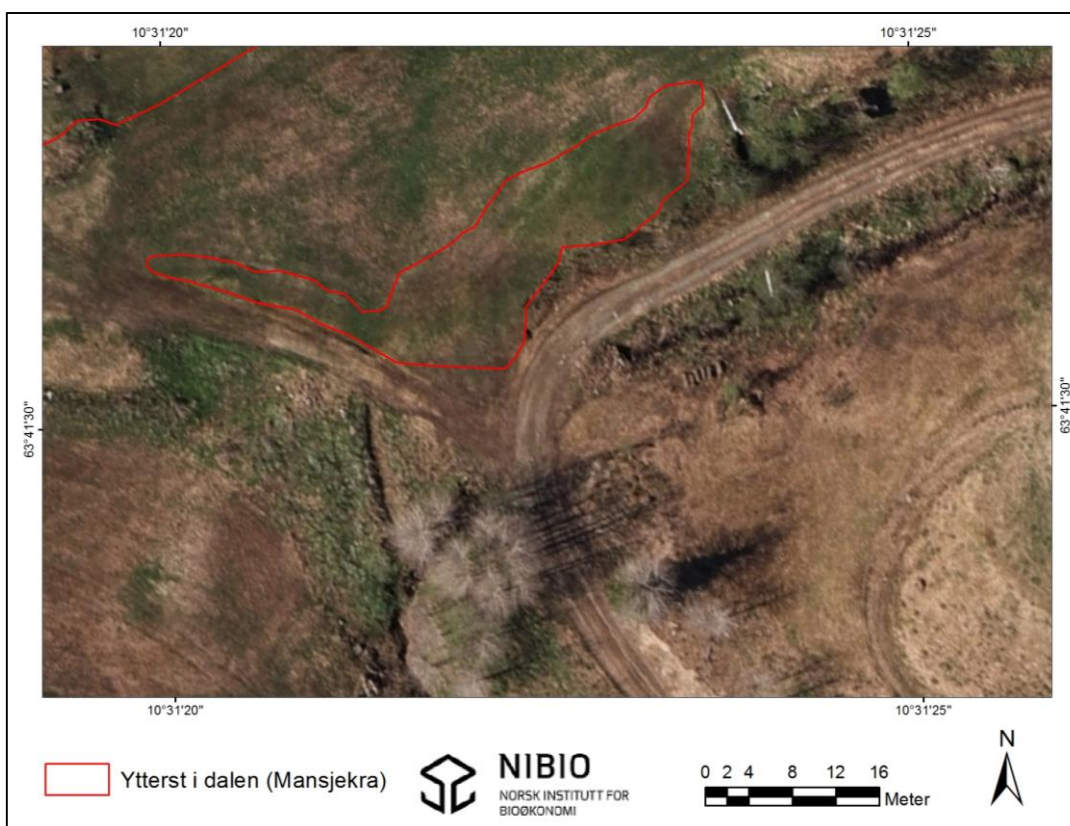
Engsvingel *Festuca pratensis*

Gulaks *Anthoxanthum odoratum*

Hundegras *Dactylis glomerata ssp. glomerata*

Rødsvingel *Festuca rubra*

8. Ytterst i dalen (Mansjekra)

Figur 36. Oversikt over lokaliteten Ytterst i dalen (Mansjekra). Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085921
UTM 32:	7063574N 575305Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	0.4 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Liten slåttemark omgitt av gjødslet innmark og traktorvei, 195-205 moh. Slak sørhelling.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm.

Grunnlendt mark med mye mosedekke (engkransmose). Mengdearter er bl.a. prestekrage, tirltunge, rødkløver, rødsvingel, ryllik, engfrytle, marikåpe sp, engkvein og harerug. Andre arter med rik utbredelse er vanlig nattfiol, gulaks, fuglevikke, tepperot, smalkjempe, kjerteløyentrøst og hvitkløver. Det ble også funnet vill-lin, bleikstarr, karve, stortveblad, marinøkkel, småengkall, hvitmaure, blåklokke og aurikkelsveve.

Totalt 42 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite

med sau og geit.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

Bilder

Figur 37. Oversikt over lokaliteten Ytterst i dalen (Mansjekra). Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 38. Feltsjikt med aurikkelsveve nærmest (gul blomst). Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 39. Detaljbilde feltsjikt med bl.a. tiriltunge, rødkløver, prestekrage og harerug. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 40. Detaljbilde feltsjikt med vanlig nattfiol og prestekrage. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk *Betula pubescens*

Urter

Aurikkelsveve *Hieracium lactucella*

Blåfjær *Polygala vulgaris*

Blåklokke *Campanula rotundifolia*

Blåkoll *Prunella vulgaris*

Engfiol *Viola canina ssp. canina*

Engsoleie *Ranunculus acris*

Engsyre *Rumex acetosa*

Firkantperikum *Hypericum maculatum*

Fuglevikke *Vicia cracca*

Følblom *Leontodon autumnalis*

Gullris *Solidago virgaurea*

Hanekam *Lychnis flos-cuculi*

Harerug *Bistorta vivipara*

Hestehov *Tussilago farfara*

Hvitbladtistel *Cirsium helenioides*

Hvitkløver *Trifolium repens*

Hvitmaure *Galium boreale*

Hvitveis *Anemone nemorosa*

Hårsveve *Hieracium pilosella*

Jonsokkoll *Ajuga pyramidalis*

Karve *Carum carvi*

Kjerteløyentrøst *Euphrasia stricta*

Løvetann sp. *Taraxacum sp.*

Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*

Marinøkkel *Botrychium lunaria*

Nattfiol *Platanthera bifolia*

Prestekrage *Leucanthemum vulgare*

Ryllik *Achillea millefolium*

Rødkløver *Trifolium pratense*

Skjermesveve *Hieracium umbellatum*

Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*

Smalkjempe *Plantago lanceolata*

Småengkall *Rhinanthus minor*

Stortveblad *Listera ovata*

Tepperot *Potentilla erecta*

Tiriltunge *Lotus corniculatus*

Tviskjeggveronika *Veronica chamaedrys*

Vanlig arve *Cerastium fontanum ssp. vulgare*

Vill-lin *Linum catharticum*

Åkersnelle *Equisetum arvense ssp. arvense*

Graminider

Bleikstarr *Carex pallescens*

Bråtestarr *Carex pilulifera*

Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*

Engkvein *Agrostis capillaris*

Engrapp *Poa pratensis ssp. pratensis*

Finnskjegg *Nardus stricta*

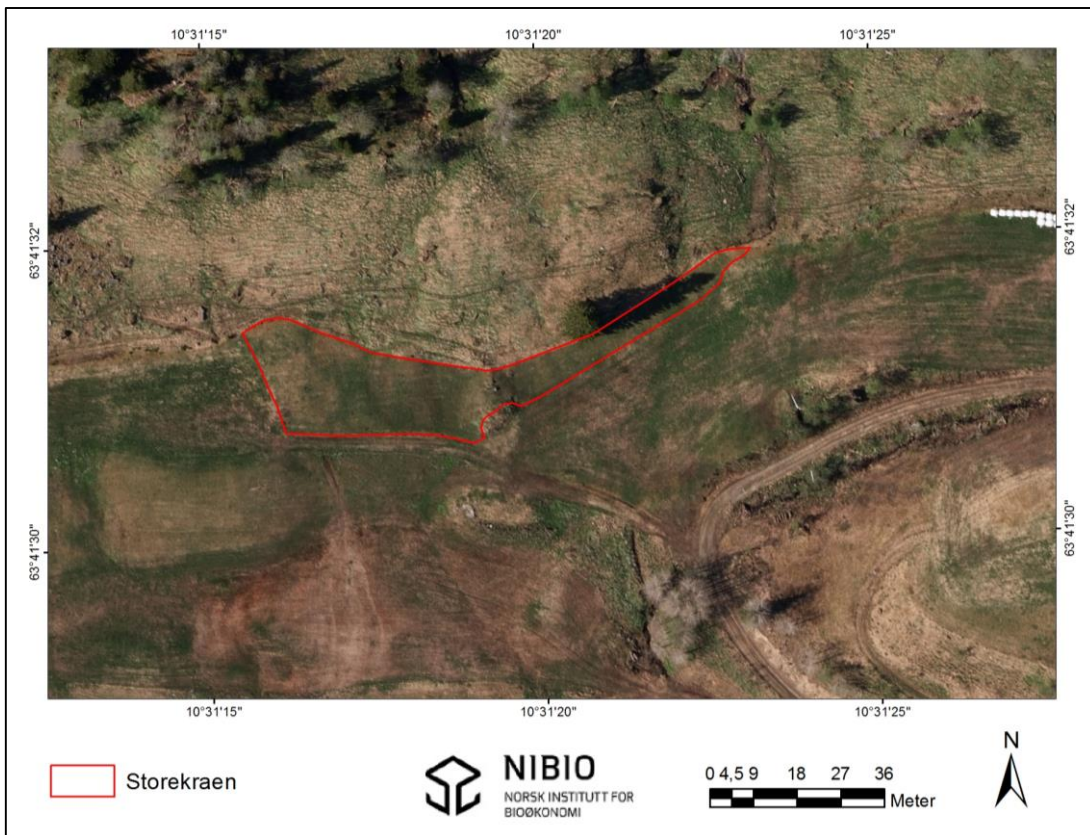
Gulaks *Anthoxanthum odoratum*

Hundegras *Dactylis glomerata ssp. glomerata*

Rødsvingel *Festuca rubra*

Sølvbunke *Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa*

9. Storekraen

Figur 41. Oversikt over lokaliteten Storekraen. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00085917
UTM 32:	7063581N 575247Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeeng
Verdi:	A
Registrert dato:	9.7.2015., 18.7.2015.
Areal:	1.2 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 og 18.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Storlia ligger i et slakt dalføre ca. 5 km nord for Leksvik sentrum, og har sør/sørvest-vendt bratt, kupert beliggenhet, 188 moh. Berggrunnen består av granatglimmerskifer til –gneis og skifer, sandstein og kalkstein.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Storekraen ligger lengst vest av lokalitetene, 200-210 moh. Den grenser i vest og øst mot gjødslet innmark, i sør mot slåttemark og i nord mot naturbeitemark. Bratt sør-vendt, noe kupert terreng med grunnlendt mark på høydedragene. Egentlig et sammenhengende areal med BN00081747 Storlia 3, kun adskilt av smal traktorvei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng, samt enkelte tendenser til mer tørr/frisk/ mark.

Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

I hovedsak har enga samme vegetasjonsstruktur som slåttemarkene Storlia 1, Storlia 2 og Storlia 3, noe som innebærer et generelt kortvokst, glissent, åpent og artsrikt feltsjikt med overvekt av urter. Høyde feltsjikt 20-50 cm.

Artsrik eng med fin slåttemarksstruktur, der mengdearter består av prestekrage, rødkløver, tirltunge, engkvein, ryllik, vill-lin, harerug, gulaks og engfrytle. Andre mengdearter, noe mindre utbredt, er rødsvingel, blåfjær, vanlig nattfiol, blåkoll, tepperot, firkantperikum, småengkall, kjerteløyentrøst, marikåpe sp. og blåklokke. I tillegg har bl.a. hvitkløver, aurikkelsveve, stortveblad og karve flekkvis rik utbredelse. Marinøkkel tallrik med stor populasjon i enga. Det ble også registrert bl.a. hårsveve, rødknapp, fuglevikke, bleikstarr, engfiol, smalkjempe, bråtestarr, hvitmaure, hanekam og beitesveve.

Totalt 48 slåttemarksarter ble registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som bærer preg av å ha gjennomgått ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Driftsformen har tradisjonelt vært slått en gang per sommer og høstbeite. Slås i dag med tohjuling, der graset bakketørkes, rakes ut av enga og anvendes til fôr. Lettere høstbeite med sau og geit.

Fremmede arter

Rynkerose

Skjøtsel og hensyn

Bør videreføre tradisjonell ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et noe spredt jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med en viktig og sentral del som gir et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

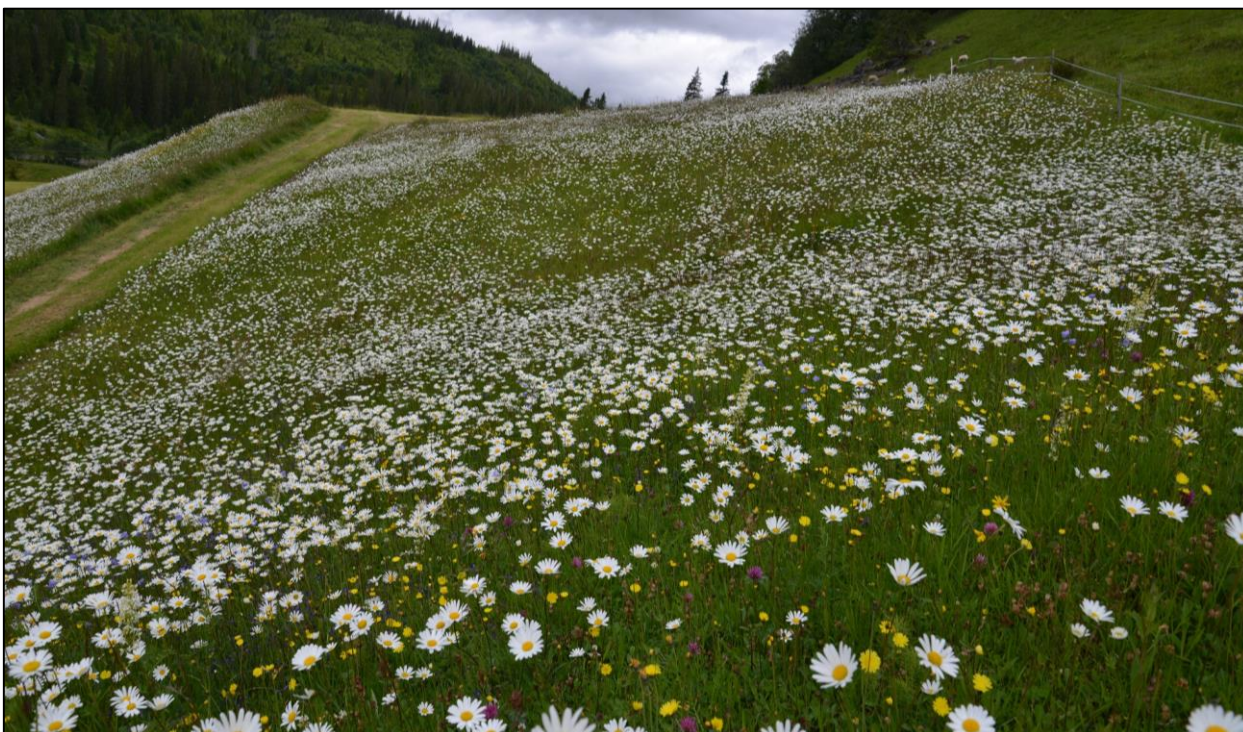
Verdibegrunnelse

Artsrik slåttemark med fin slåttemarksstruktur, ikke gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Inngår samlet i et stort areal slåttemark med høyeste verdi.

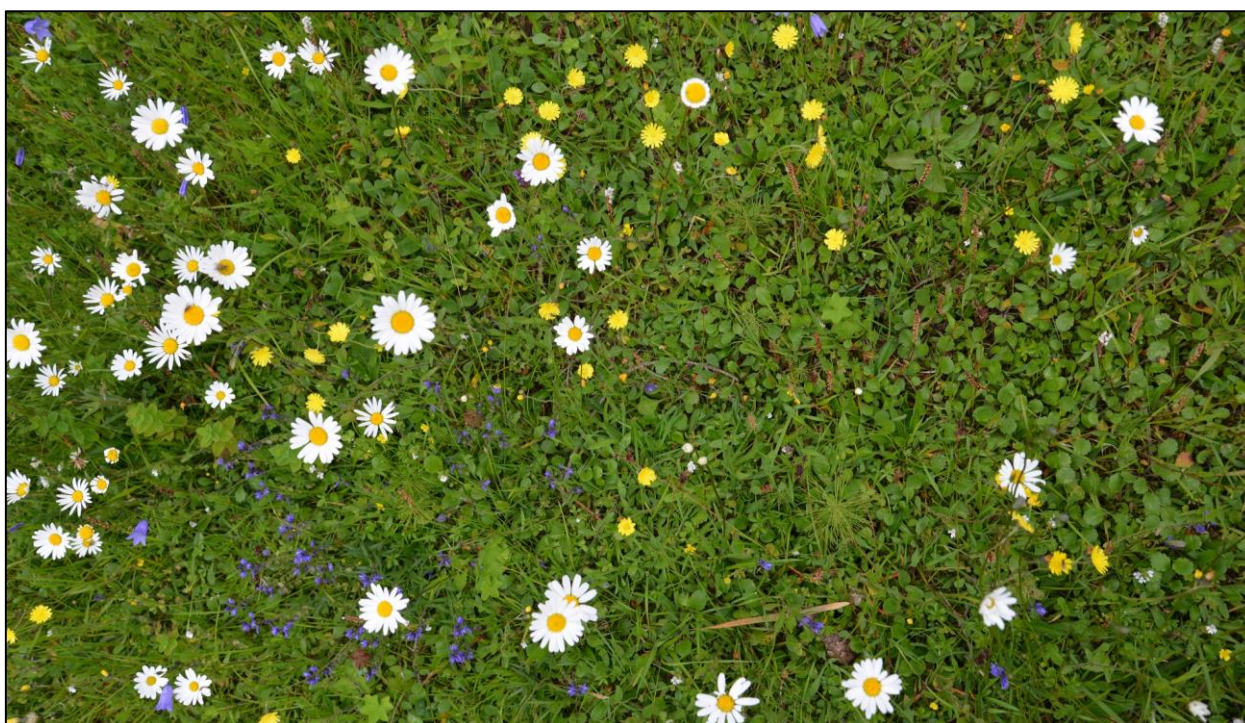
Bilder

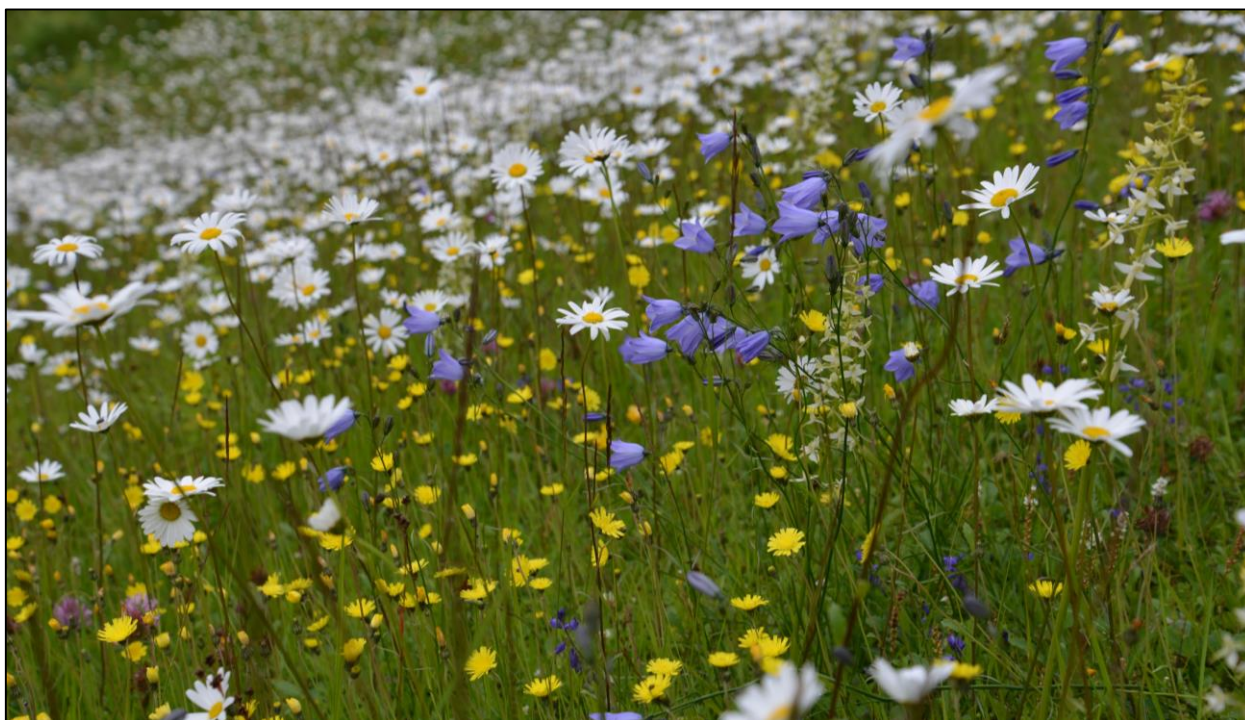
Figur 42. Oversikt over lokaliteten Storekraen, sett mot sørvest. Prestekrage i blomst danner et hvitt teppe i enga. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 43. Vestre del av Storekran, sett mot sørvest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 44. Detaljbilde feltsjikt med dominans av urter. Individuer i blomst er prestekrage, aurikkelsveve, blåfjær og kjerteløyentrøst. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Figur 45. Detaljbilde feltsjikt med blåklokke, aurikkelsveve, vanlig nattfiol og prestekrage. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 18.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>
Rynkerose	<i>Rosa rugosa</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>

Skjermsveve	<i>Hieracium umbellatum</i>
Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>
Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>
Småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>
Stortveblad	<i>Listera ovata</i>

Urter

Aurikkelsveve	<i>Hieracium lactucella</i>
Beitesvæve	<i>Hieracium vulgata</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Blåfjær	<i>Polygala vulgaris</i>
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Blåkoll	<i>Prunella vulgaris</i>

Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Tviskjeggveronika	<i>Veronica chamaedrys</i>
Vanlig arve	<i>Cerastium fontanum ssp. vulgare</i>
Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>

Engfiol	<i>Viola canina ssp. canina</i>
Engsnelle	<i>Equisetum pratense</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Firkantperikum	<i>Hypericum maculatum</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Følblom	<i>Leontodon autumnalis</i>
Hanekam	<i>Lychnis flos-cuculi</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>
Hestehov	<i>Tussilago farfara</i>
Hvitbladtistel	<i>Cirsium helenioides</i>
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>
Hvitmaure	<i>Galium boreale</i>
Hvitveis	<i>Anemone nemorosa</i>
Hårsveve	<i>Hieracium pilosella</i>
Karve	<i>Carum carvi</i>
Kjerteløyentrøst	<i>Euphrasia stricta</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum sp.</i>
Marikåpe sp.	<i>Alchemilla sp.</i>
Marinøkkel	<i>Botrychium lunaria</i>
Mjødurt	<i>Filipendula ulmaria</i>
Nattfiol	<i>Platanthera bifolia</i>
Prestekrage	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Rødknapp	<i>Knautia arvensis</i>

Graminider

Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Bråtestarr	<i>Carex pilulifera</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Engsvingel	<i>Festuca pratensis</i>
Finnskjegg	<i>Nardus stricta</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Hundegrass	<i>Dactylis glomerata ssp. glomerata</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa</i>

Kilder

Storli, G. 2015. Pers. med.

Direktoratet for naturforvaltning. 2001. Naturbase dokumentasjon, biologisk mangfold.

Direktoratet for naturforvaltning. 2009. Handlingsplan for slåttemark.

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

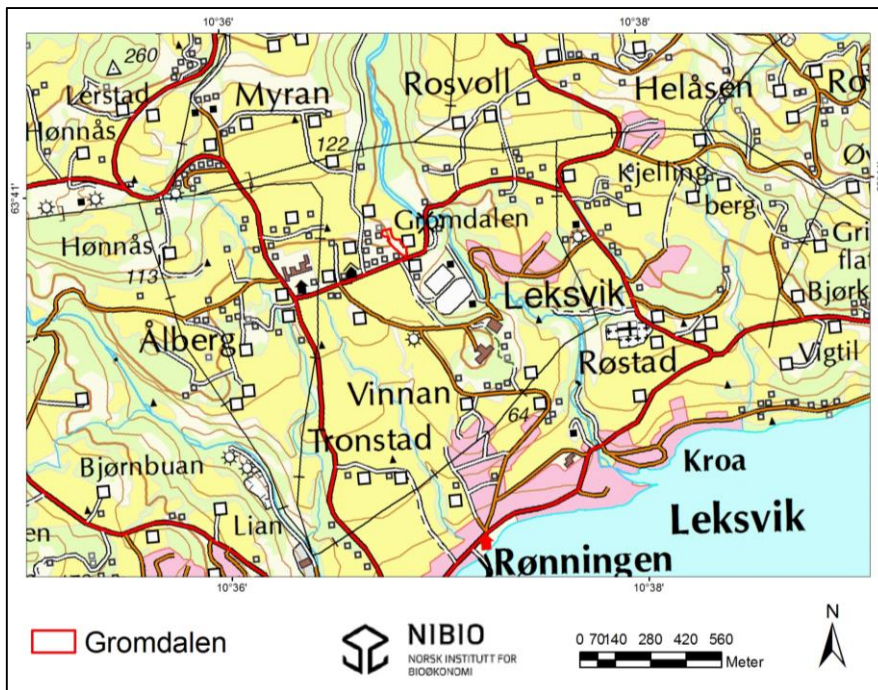
Gederaas, L., Moen, T.L., Skjelseth, S. & Larsen, L.-K. (red.) 2012. *Fremmede arter i Norge – med norsk svarteliste 2012*. Artsdatabanken, Trondheim.

Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M., 1999: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. Landbruksforlaget. 252 s.

Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

NGU u.d. Berggrunn Nasjonal berggrunnsdatabase. Lokalisert 02.10.15. på <http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>

Gromdalen

Figur 46. Topografisk oversikt over lokaliteten Gromdalen, Leksvik kommune. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 47. Oversikt over lokaliteten Gromdalen. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 48. Oversikt over lokaliteten Gromdalen. Kartlagt slåttemark inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	-
UTM 32:	7062521N 579822Ø
Viktig naturtype:	D01 Slåttemark
Utforming:	D0115 Svak lågurtslåtteeeng
Verdi:	B
Registrert dato:	9.7.2015.
Areal:	3.8 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en kartlegging av areal med mulig slåttemark innenfor lokaliteten. Dette i forbindelse med oppfølging av handlingsplan for slåttemark i Nord-Trøndelag, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 9.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Grømdalen har plassering 1 km. nord for Leksvik sentrum. Slåttemarka ligger en liten dalside med løsmasseterreng (morene, grus, sand, leir), dannet som følge av erosjon fra Innerelva. Den har bratt øst-helling, 90-105 moh. og grenser ned mot fulldyrket mark, øverst avgrenset av vei og kantskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Slåttemarka består av gjennomgående frisk veldrenert eng. Naturtypen er D01-Slåttemark, med utforming D0115 Svak lågurtslåtteeng. Vegetasjonstype (etter Fremstad 1997) er G4 Frisk fattigeng, Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, med utforming G4a Vanlig utforming

Artsmangfold

Middels artsrik slåttemark med engkransmose tett utbredt i bunnsjiktet, samt noe strølag. Nordlige del noe mer åpent feltsjikt med høyde 20-60 cm, med mengdearter som nyseryllik, prestekrage, beitesveve, marikåpe sp., engkvein og gulaks. I tillegg har blåbær, rødsvingel, aurikkelsveve, hvitbladtistel, ryllik, engfrytle, smyle og skogstorkenebb flekkvis rik utbredelse. Her ble også funnet både vanlig nattfiol og grov nattfiol, samt aurikkelsveve, gjerdevikke, bleikstarr og bråtestarr. Sørlige del fremstår mer produktiv med tettere, høyere feltsjikt 30-100 cm. Muligens annet gjødselregime her under tidligere bruk? Likevel fravær av bl.a. gjødselindikatoren krypsoleie. Noe «forurensning» inn i enga her fra innsådde grasarter, eks. engreverumpe, men i hovedsak vegetasjon med slåttemarksstruktur hvor rødkløver, skogstorkenebb og fuglevikke kommer inn som mengdearter sammen med prestekrage. Flekkvis også større utbredelse med bl.a. hestehov, stortveblad, hvitbladtistel og marikåpe.

Totalt 28 slåttemarksarter registrert (Som definert i Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker).

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel slåttemark som nok har hatt kontinuerlig slått langt tilbake i tid. Ut fra hva bruker kan huske har enga alltid vært slått, uten brakkleggingsperioder. Slåttemarka bærer preg av generell

ekstensiv skjøtsel og fravær av gjødsel over lang tid. Dagens bruker (siste ti år) slår enga en gang per sommer med tohjuling, hvor graset rakes ut og anvendes til for. Ikke anvendt gjødsel. Øverste del inn mot kantskogen noe utsatt for skyggelegging, med sparsomt, glissent feltsjikt og tett mosedekke.

Fremmede arter

Rynkerose. Arten står oppført i norsk svarteliste av 2012, med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Opprettholde ekstensiv skjøtsel.

Helhetlig landskap

Slåttemarka inngår i et jordbrukslandskap med hovedsakelig fulldyrket mark og beitemark i dette området. I så måte bidrar slåttemarka med et økt mangfold i kulturlandskapsbildet.

Verdibegrunnelse

Middels artsrik slåttemark, lite gjødselpåvirket. God hevd gjennom tradisjonell skjøtsel som er opprettholdt fram til i dag, der slått har vært viktigste hevdform. Noe spredning i enga fra innsådde grasarter.

Bilder

Figur 49. Oversikt over lokaliteten Gromdalen, sett mot nord. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 50. Oversikt over lokaliteten Gromdalen, sett mot sør, med beitesveve og prestekrage i blomst nærmest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 51. Detaljbilde feltsjikt fra nordlige del. Individuer i blomst er prestekrage, beitesveve og engfrytle.
Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 52. Feltsjikt fra sørlige del, med prestekrage i blomst, samt større innslag med bl.a. skogstorkenebb og rødkløver. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Figur 53. Grov nattfiol (med sprikende pollinier, til skilnad fra vanlig nattfiol) i slåttemarka i Gromdalen. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 9.7.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Rogn *Sorbus aucuparia*

Bråtestarr *Carex pilulifera*

Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*

Urter

Engkvein *Agrostis capillaris*

Aurikkelsveve *Hieracium lactucella*

Engreverumpe *Alopecurus pratensis ssp. pratensis*

Beitesvæve *Hieracium vulgata*

Gulaks *Anthoxanthum odoratum*

Blåbær *Vaccinium myrtillus*

Hundegras *Dactylis glomerata ssp. glomerata*

Engsnelle *Equisetum pratense*

Rødsvingel *Festuca rubra*

Engsoleie *Ranunculus acris*

Smyle *Avenella flexuosa*

Engsyre *Rumex acetosa*

Sølvbunke *Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa*

Fuglevikke *Vicia cracca*

Gjerdevikke *Vicia sepium*

Grasstjerneblom *Stellaria graminea*

Grov nattfiol *Platanthera montana*

Hestehov *Tussilago farfara*

Hundekjeks *Anthriscus sylvestris*

Hvitbladtistel *Cirsium helenioides*

Hvitkløver *Trifolium repens*

Legeveronika *Veronica officinalis*

Løvetann *Taraxacum sp.*

Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*

Nattfiol *Platanthera bifolia*

Nyseryllik *Achillea ptarmica*

Prestekrage *Leucanthemum vulgare*

Ryllik *Achillea millefolium*

Rynkerose *Rosa rugosa*

Rødkløver *Trifolium pratense*

Skjermesveve *Hieracium umbellatum*

Skogsnelle *Equisetum sylvaticum*

Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*

Småengkall *Rhinanthus minor*

Stormaure *Galium album*

Stortveblad *Listera ovata*

Åkersnelle *Equisetum arvense ssp. arvense*

Graminider

Bleikstarr *Carex pallescens*

Kilder

Almåsбак, J. 2015. Pers. med.

Direktoratet for naturforvaltning. 2001. Naturbase dokumentasjon, biologisk mangfold.

Direktoratet for naturforvaltning. 2009. Handlingsplan for slåttemark.

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

Gederaas, L., Moen, T.L., Skjelseth, S. & Larsen, L.-K. (red.) 2012. *Fremmede arter i Norge – med norsk svarteliste 2012*. Artsdatabanken, Trondheim.

Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M., 1999: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. Landbruksforlaget. 252 s.

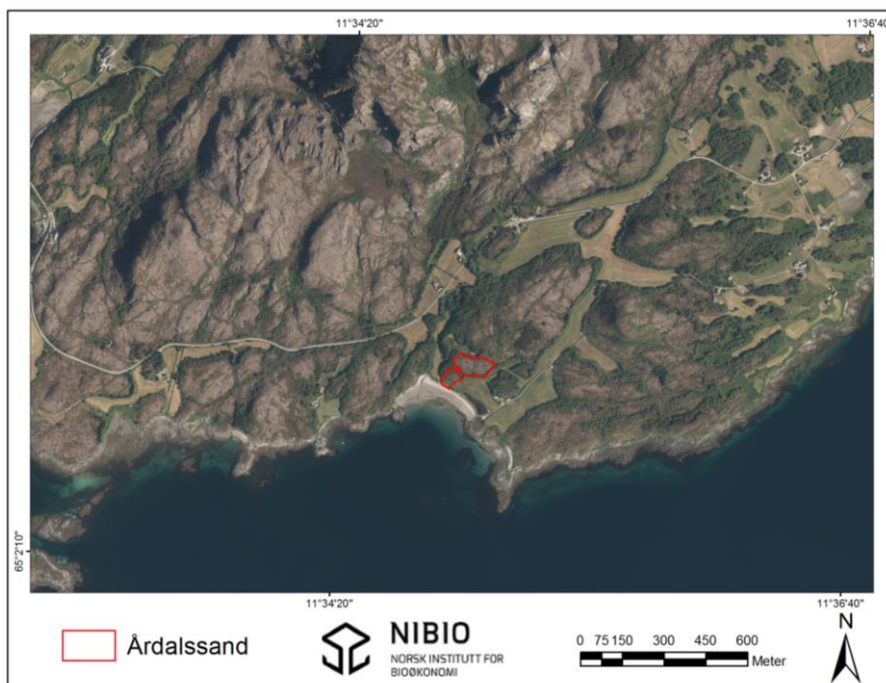
Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

NGU u.d. Berggrunn Nasjonal berggrunnsdatabase. Lokalisert 02.10.15. på <http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>

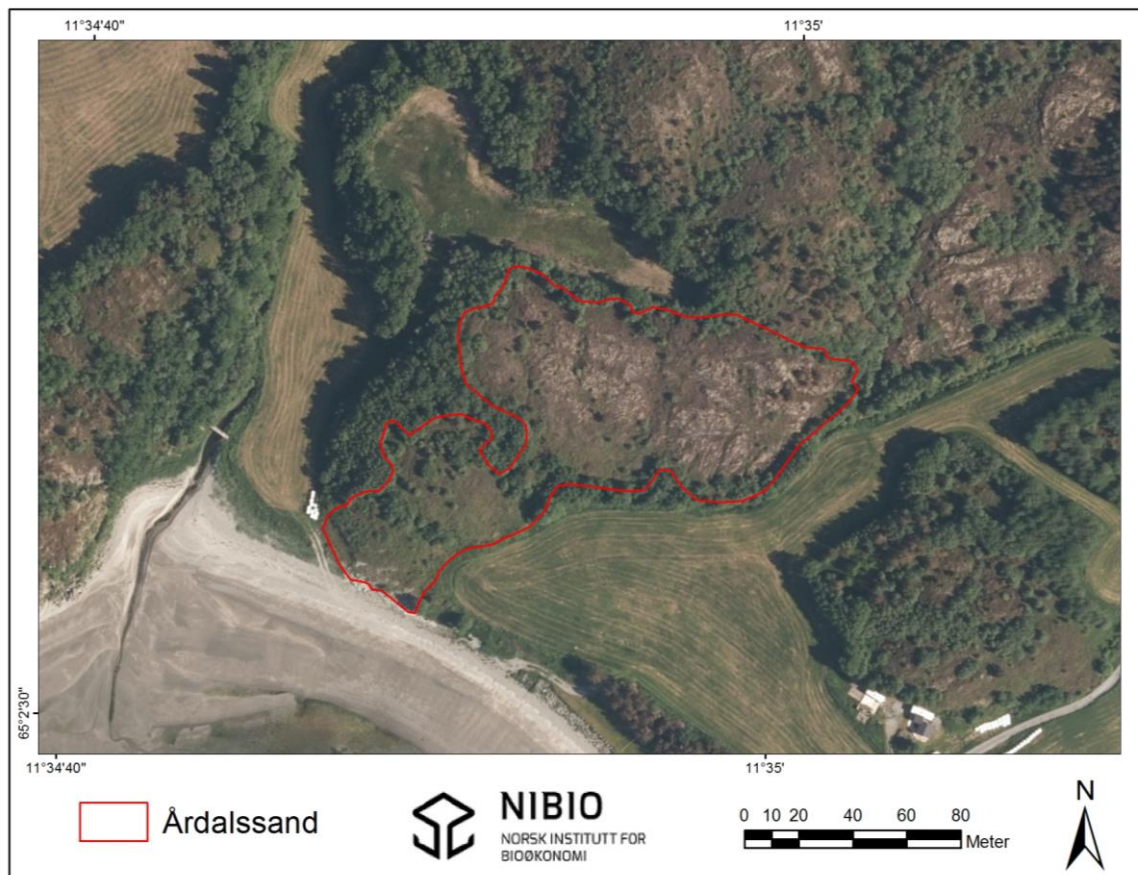
Årdalssand (strand)

Figur 54. Topografisk oversikt over lokaliteten Årdalssand (strand), Leka kommune. Kartlagt naturtype inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 55. Oversikt over lokaliteten Årdalssand (strand), Leka kommune. Kartlagte naturtype inntegnet rødt. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 56. Oversikt over lokaliteten Årdalssand (strand) med naturtype kystlynghei (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037560
UTM 32:	7215723N 621541Ø
Viktig naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0707 Kalkfattig kysthei (10 %) D0709 Intermediær kysthei (75 %) D0710 Intermediær kystfukthei (5 %) D0711 Kalkkysthei (10 %)
Verdi:	B
Registrert dato:	29.6.2015.
Areal:	11.4 daa.
Hevd:	Ingen

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 29.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Leka er en del av strandflaten som danner grunt hav med mange små øyer langt til havs. Øya har bred strandflate, men midtre deler på øya har lavere fjellpartier. Lokaliteten ligger på sørenden av Leka i et lavereliggende kupert, berglendt terreng og er dominert av naturtypen kystlynghei. Den er omgitt av jordbruksjord på marine sedimenter som sand, grus og leire, samt en smal spiss som grenser ned mot strandsonen lengst sør. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med lyngheiarter er utgått, særlig mot vestre del. Arealet har mindre partier med mosaikk mellom naturtypene kystlynghei og nakent berg, men andelen berg er < 10 %. Kystlyngheia har generelt tynn lynghumus på rygger og høyder, noe dypere jord i skråninger og torv av varierende dyp i forsenkninger. Berggrunnen består hovedsakelig av gabbro, metagabbro og pyroksenitt, samt leirstein med noe sandstein og kalkstein i de laveste partiene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Nederste parti med tilgrensning mot fjæresonen lengst sør har tendenser til naturtypen strandberg, og tidligere kartlegging (Moen *et. al.* 2006) beskriver da også dette arealet som kalkrike strandberg (X1b). Her er vegetasjonen i større grad påvirket av avsetninger med skjellsand, og svært sparsom utbredelse med røsslyng. Det er her likevel valgt å registrere arealet under kalkkysthei (D0711) som følge av; rik utbredelse med lyngheiindikatorerne krekling og melbær, oppslag av osp som indikerer suksesjon mot skog, svært liten tilstedeværelse av salttolerante arter (eks. saltbendel påvist kun helt nederst i overgang mot sandstrandsonen.

Fra det kalkrike arealet går kystlyngheia videre over i noe som kan minne om rik engvegetasjon (Beskrevet som baserik engvegetasjon G7/G10 av Moen *et. al.* 2006), med noe mer jordsmonn enn resterende kystlynghei. Også dette arealet er valgt å innlemmes i naturtypen kystlynghei grunnet mengdeart-forekomster med røsslyng og krekling i vegetasjonen. Området befinner seg i overgangen mellom kalkrik og intermediaær kysthei, og naturtypen settes til intermediaær kysthei (D0709).

Resterende areal utgjør forholdsvis artsrik intermediaær kysthei (D0709) med til dels rik utbredelse av gras og urter i tillegg til lyngartene, samt noe innslag av Intermediaær kystfukthei (D0710) i fuktsig.

Artsmangfold

Artsrik kystlynghei ettersom den inneholder både rik og intermediaer hei. Kalkkysthei lengst sør der reinrose, melbær, einer, krekling og tiriltunge inngår som mengdearter. Andre arter med rik utbredelse, i noe mindre omfang, er blåstarr, brudespore, rødflangre, katterfot, dunhavre, rødsvingel, katterfot, rødsildre og hårsveve. Liljekonvall, hengeaks og osp mengdearter i vest. Andre arter som ble registrert er bl.a. marinøkkel, hårstarr, smalkjempe, bitterbergknapp, gulmaure, karve, beitesveve, smårapp, rødkløver, gulskolm, saltbendel, gulaks, vill-lin, blåfjær og markjordbær.

Intermediaer kysthei med mengdeartene røsslyng, krekling, smyle, engkvein, tepperot, einer, gulaks og heigråmose. I tillegg har osp, bjørk, hengeaks, stjernestarr, flekkmarihånd, blåstarr og kornstarr flekkvis rik utbredelse. Andre registrerte arter er bl.a. gullris, smårapp, tiriltunge, skogstjerne, hårstarr, melbær, katterfot, svarttopp og heiblåfjær.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel kystlynghei som i dag er under til dels sterk påvirkning fra opphør av skjøtsel, fravær av sviing, gjengroing og noe spredning av fremmede bartrær. Røsslyngen i området er gammel, forvedet og kan beskrives som tidlig degenererende fase iht. lyngheisyklusen i skjøtelsboka for kulturlandskap (Norderhaug et al. 1999). Røsslyngen er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinteren 2014, men viser under befaring tegn til revegetering de fleste steder. Flekkvis tett utbredelse med heigråmose i bunnsjiktet.

Tidligere beiteområde, men som ikke er i bruk lenger. Uvisst når siste lyngsviing ble utført. Omkringliggende areal med noe utplantet buskfuru og gran, der noe spredning har funnet sted inn i kystlyngheia, i tillegg til gjengroing med spredte oppslag med bjørk og furu, < 2 m., flekkvis høyere. Også oppslag med osp (< 1 m.), særlig i rikere deler lengst sør. Åpen intermediaer hei i sør med tendenser til engvegetasjon kan ha vært slått for veldig lenge siden, men fremstår med lyngheipreg i dag. Busksjikt forholdsvis utbredt med dominans av einer og dvergbjørk

Fremmede arter

Rynkerose, buskfuru. Artene står oppført i norsk svarteliste av 2012, med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Må gjeninnføres lyngheiskjøtsel hvis en skal opprettholde verdien av kystlyngheia.

Helhetlig landskap

Kystlyngheia ved Årdalssanden inngår i et større kompleks med kystlyngheiareal i Leka kommune.

Verdibegrunnelse

Kystlynghei med noe gjengroingspreg, åpen mark med svært lav tresjiktthet, ikke vesentlig påvirket av fremmede arter eller gjødsling. Verdi B grunnet tilstand i kombinasjon med størrelse og innslag av kalkrik hei i lokaliteten.

Bilder

Figur 57. Kalkkysthei lengst sør i lokaliteten, grensende ned mot årdalssanden. På bildet inngår mengdearter som reinrose, melbær, tiriltunge og til dels blåstarr, samt tallrike, mindre synlige rosetter med rødflangre. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 29.6.2015.

Figur 58. Detaljbilde feltsljikt kalkkysthei med katterfot. Fremst midt på bildet sees bladrosett med rødflangre. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 29.6.2015.

Figur 59. Parti fra intermediær kystlynghei med lite gjengroing. Grenser ned mot kalkysthei til venstre i bildet. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 29.6.2015.

Figur 60. Intermediær kystlynghei med røsslyng (grå) og oppslag av osp i feltsjiktet. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 29.6.2015.

Figur 61. Kystlyngheia, nordlige del med intermediært preg. Arter bla. engkvein, flekkmarihånd, melbær, hengeaks, beitesveve og tepperot. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 29.6.2015.

Figur 62. Kystlyngheia, nordlige del, med grå vinterskadet røsslyng, heigråmose og påbegynnende gjengroing med særlig bjørk og furu. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 29.6.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>	Reinrose	<i>Dryas octopetala</i>
Buskfuru	<i>Pinus mugo ssp. mugo</i>	Rome	<i>Narthecium ossifragum</i>
Dvergbjørk	<i>Betula nana</i>	Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Einer	<i>Juniperus communis</i>	Rypebær	<i>Arctostaphylos alpinus</i>
Gråor	<i>Alnus incana</i>	Rødflangre	<i>Epipactis atrorubens</i>
Pors	<i>Myrica gale</i>	Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>
Rogn	<i>Sorbus aucuparia</i>	Rødsildre	<i>Saxifraga oppositifolia</i>
Rynkerose	<i>Rosa rugosa</i>	Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>	Saltbendel	<i>Spergularia salina</i>
Vanlig furu	<i>Pinus sylvestris</i>	Skogstjerne	<i>Trientalis europaea</i>
Vanlig osp	<i>Populus tremula</i>	Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>

Urter

Beitesveve	<i>Carex serotina ssp. serotina</i>	Stormarimjelle	<i>Melampyrum pratense</i>
Bitterbergknapp	<i>Sedum acre</i>	Strandsmelle	<i>Silene uniflora</i>
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>	Svarttopp	<i>Bartsia alpina</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Teiebær	<i>Rubus saxatilis</i>
Blåfjær	<i>Polygala vulgaris</i>	Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>	Tettegras	<i>Pinguicula vulgaris</i>
Brudespore	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Engfiol	<i>Viola canina ssp. canina</i>	Tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Engkall	<i>Geum rivale</i>	Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>
Firkantperikum	<i>Hypericum maculatum</i>	Øyentrøst sp.	<i>Euphrasia</i>
Flekkmarihånd	<i>Dactylorhiza maculata</i>	Graminider	
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>	Bjønnskjegg	<i>Trichophorum cespitosum</i>
Gulskolm	<i>Saxifraga aizoides</i>	Blåstarr	<i>Carex flacca</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>	Blåtopp	<i>Molinia caerulea</i>
Heiblåfjær	<i>Polygala serpyllifolia</i>	Bråtestarr	<i>Carex pilulifera</i>
Hvitbladtistel	<i>Cirsium helenioides</i>	Dunhavre	<i>Avenula pubescens</i>
Hvitveis	<i>Anemone nemorosa</i>	Duskull	<i>Eriophorum angustifolium</i>
Hårsveve	<i>Hieracium pilosella</i>	Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Kattefot	<i>Antennaria dioica</i>	Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Krekling	<i>Empetrum nigrum ssp. nigrum</i>	Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>
Liljekonvall	<i>Convallaria majalis</i>	Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Marinøkkel	<i>Botrychium lunaria</i>	Hengeaks	<i>Melica nutans</i>
Markjordbær	<i>Fragaria vesca</i>	Hårstarr	<i>Carex capillaris</i>
Melbær	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>	Kornstarr	<i>Carex panicea</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>	Loppestarr	<i>Carex pulicaris</i>

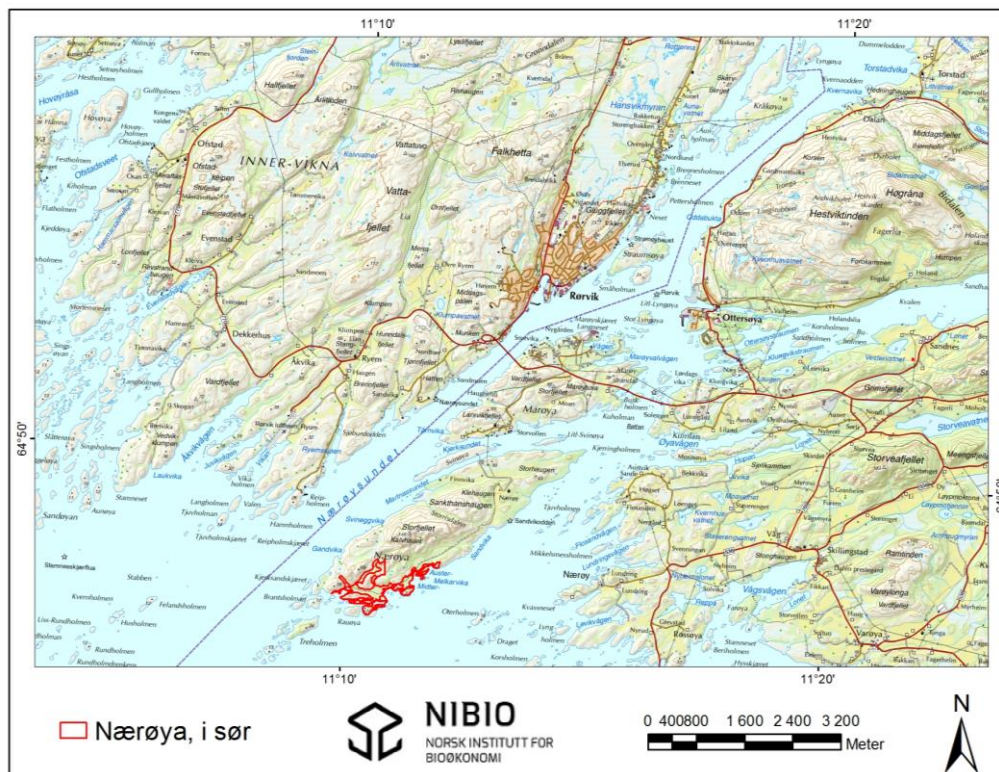
Slåttestarr	<i>Carex nigra ssp. nigra</i>
Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Smårápp	<i>Poa pratensis ssp. subcaerulea</i>
Stjernestarr	<i>Carex echinata</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa</i>
Torvull	<i>Eriophorum vaginatum</i>

Nærøya, i sør

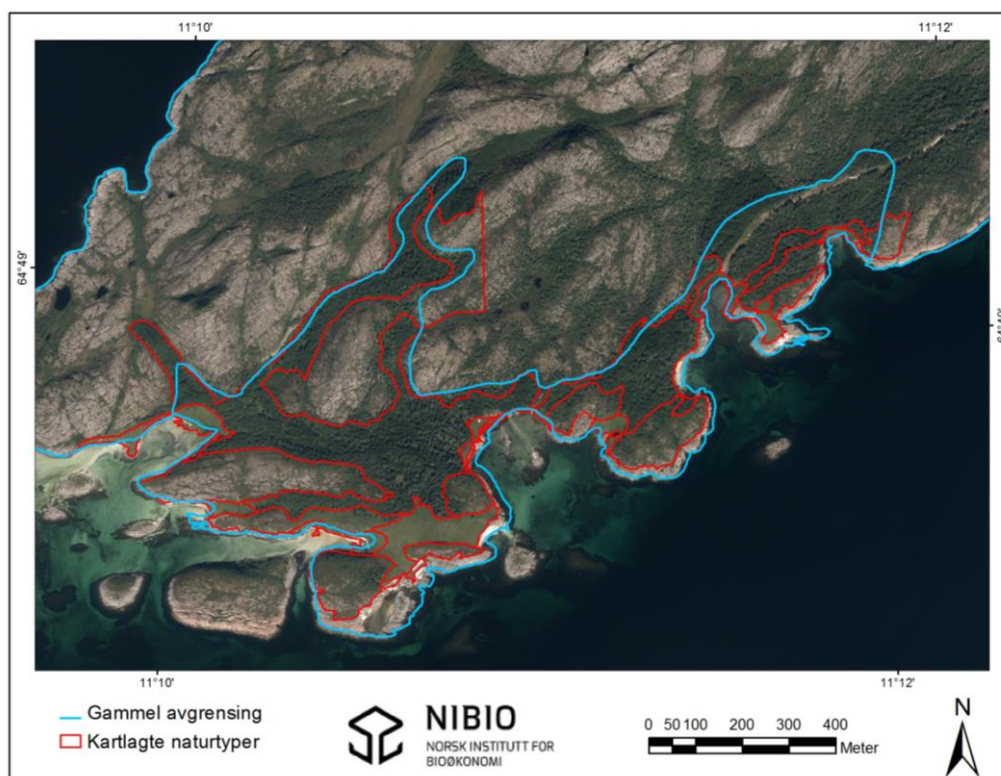
Innledning

Lokaliteten «BN00037547 Nærøya, i sør» i Nærøy kommune består av et større variert område med flere naturtyper, mange av dem truet. Lokaliteten er tidligere kartlagt og avgrenset av Fremstad & Nilsen (2000), med beskrivelser av flere truede arter og vegetasjonstyper innenfor det samlede arealet.

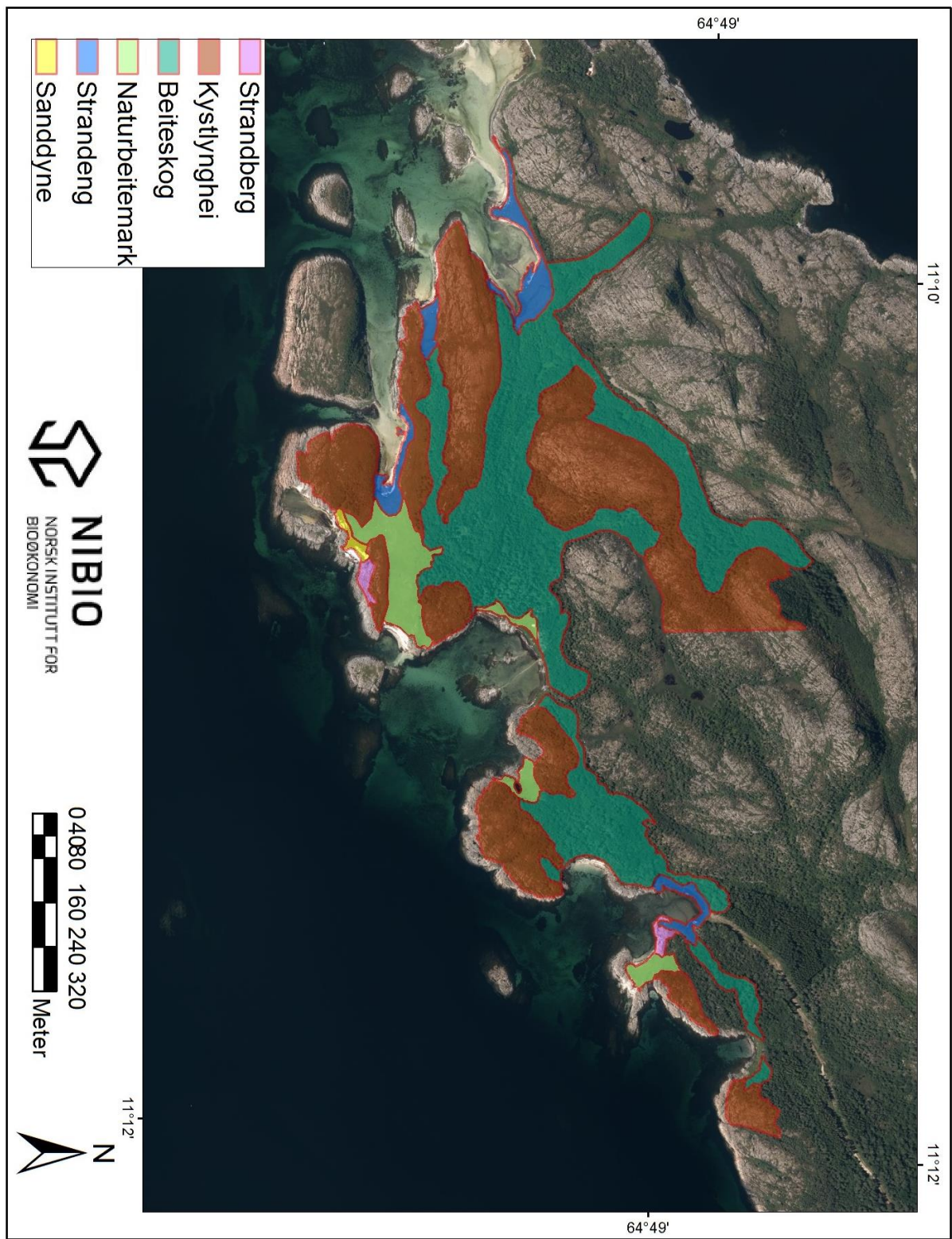
I denne rapporten ble kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper utført innenfor området, der ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlyngheia utgjør her 10 mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger, og er av den grunn gitt en samlet beskrivelse. Det samme gjelder for beiteskog, der fire lokaliteter har fått samlet beskrivelse.

Figur 63. Topografisk oversikt over lokaliteten Nærøya, i sør - Nærøy kommune. Kartlagte naturtyper inntegnet rød. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

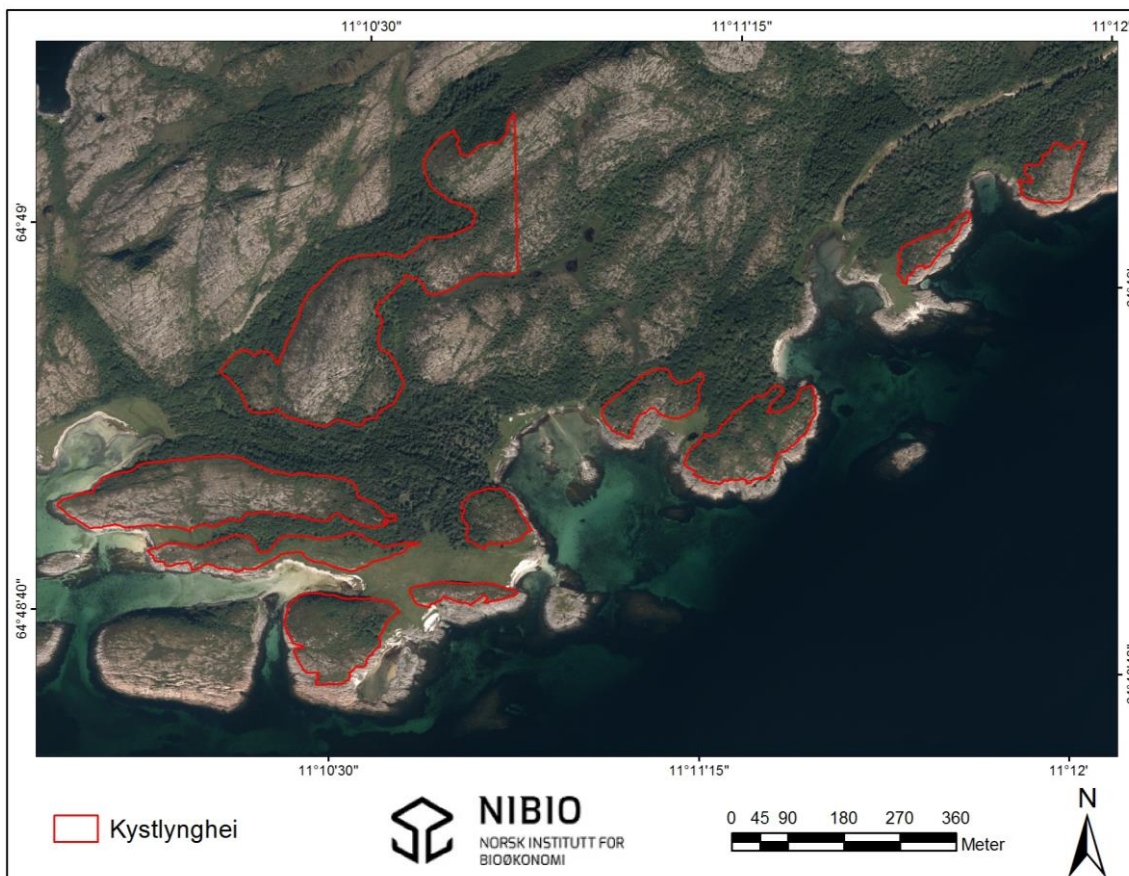

Figur 64. Oversikt over lokaliteten Nærøya, i sør - Nærøy kommune, med gammel og ny avgrensing av lokaliteten. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 65. Oversikt over kartlagte naturtyper i lokaliteten BN00037547 Nærøya, i sør. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

1. Nærøya i sør: kystlynghei

Figur 66. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: kystlynghei (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189171N 603287Ø
Viktig naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0707 Kalkfattig kysthei (10 %) D0708 Kalkfattig kystfukthei (90 %)
Verdi:	C
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	200.3 daa.
Hevd:	Svak

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Midt på øya ligger de største høydedragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu. Kystlyngheia med større og mindre partier bestående av mosaikk med nakent berg, men andelen berg er < 20 %. Kystlyngheia har generelt tynn lynghumus på rygger og høyder, noe dypere jord i skråninger og torv av varierende dyp i forsenkninger. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er Kystlynghei (D07). Tendenser til intermediaer kystfukthei enkelte steder, men hovedtrekkene er dog mengdearter typiske for fattig fukthei, eks. røsslyng, krekling, blokkebær, torvull, molte, flekkmarihånd, og utforming settes derfor til kalkfattig kystfukthei (D0708). Flere polygoner innehar flekker med kalkfattig kysthei (D0707) (10 %), særlig i sørvendte hellinger, med større innslag av torvull, slåttestarr, skrubbær og blåbær. Punktvis forekomster med intermediaer kysthei finnes (bratt, sørlendt) hvor melbær kommer inn som mengdeart, men utbredelsen for liten til at det oppgis prosentandel på dette.

Artsmangfold

Mengdearter som inngår i kystlyngheia er bl.a. røsslyng, krekling, blokkebær, flekkvis torvull. Også rik utbredelse med molte, flekkmarihånd, slåttestarr, tepperot og heigråmose. Flekkvise forekomster med bl.a. ørevier, skogstjerne, stormarimjelle, blåbær og reinlav. Gjengroing fører til at også bjørk, einer, furu, gran (og delvis rogn) har etablert seg som mengdearter i kystlyngheia i mer eller mindre grad.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel kystlynghei som i dag er under kraftig påvirkning fra svak skjøtsel, fravær av sviing, gjengroing og spredning av fremmede bartrær. Røsslyngen i området er gammel, forvedet og kan beskrives som tidlig degenererende fase iht. lyngheisyklusen i skjøtelsboka for kulturlandskap (Norderhaug et al. 1999). Røsslyngen er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinteren 2014, men viser under befarings tegn til revegetering de fleste steder.

Uvisst når siste lyngsviing fant sted. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau. Beitetrykket i lyngheia fremstår som lavt, og tilgrensende naturbeitemark og strandenger har nok høyere beitepreferanse hos sauene. Disse engene bar også preg av høyere beitetrykk. Under første halvdel av 1900-tallet ble det plantet store mengder bartrær på øya, og for lyngheiarealet er særlig busk- og bergfuru brukt. Enkelte steder er kystlyngheia utgått som følge av etablerte plantefelt med furu som har medført utskifting av vegetasjonen i feltsjiktet. Kanskje enda mer alvorlig er det at busk- og bergfuru viser stor spredningsevne inn i kystlyngheia og har god tilvekst. Også gran (i noe mindre grad) har spredte etableringer inn i kystlyngheia, enkelte steder usikkert om større individer (høyde 5-6 m.) er plantet eller resultat av spredning. I tillegg har bjørk sammen med einer og til en viss grad rogn stor tilvekst i lyngheia. Gjengroingen har kommet lengst i sprekker, raviner og bratt, ulendt terreng, med flekkvis innslag av yngre skog med sluttet tresjikt.

Fremmede arter

Buskfuru og bergfuru. Artene står oppført i norsk svarteliste av 2012, med henholdsvis svært høy risiko og lav risiko.

Skjøtsel og hensyn

Må gjeninnføres lyngheiskjøtsel hvis en skal oppnå verdiøkning av kystlyngheia.

Helhetlig landskap

Kystlyngheia på Nærøya utgjør en viktig del av et større kystlyngheiareal i Nærøy og Vikna, som sammen med naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap preget av kystjordbruk.

Verdibegrunnelse

Hovedsakelig artsfattig lynghei. Svak hevd med kun beite som skjøtsel i dag. Størstedelen av arealet med markert fremmedarts-spredning og gjengroing av bl.a buskfuru, gran, bjørk og einer. Flekkvis svak vegetasjonsstruktur som følge av gjengroing.

Bilder

Figur 67. Parti lengst øst som viser spredning av buskfuur inn i kystlyngheia. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 68. Bratt sørlendt del i øst som grenser ned mot strandberg. Også her er kystlyngheia utsatt for påtagende gjengroing. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 69. Bildet viser den sørligste lokaliteten med mengdearter som røsslyng, blokkebær og krekling i feltsjiktet. Oppslag av busksjikt med bl.a. einer, ørevier, bjørk og buskfuru. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 70. Parti lengst vest som viser intakte og best bevarte deler av kystlyngheia, med begrenset påvirkning fra gjengroing. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bergfuru	<i>Pinus mugo ssp. uncinata</i>
Bjørk	<i>Betula pubescens</i>
Buskfuru	<i>Pinus mugo ssp. mugo</i>
Dvergbjørk	<i>Betula nana</i>
Furu	<i>Vicia cracca</i>
Gran	<i>Picea abies</i>
Gråor	<i>Alnus incana</i>
Pors	<i>Myrica gale</i>
Rogn	<i>Sorbus aucuparia</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>
Sitkagran	<i>Picea sitchensis</i>
Vanlig osp	<i>Populus tremula</i>
Ørevier	<i>Salix aurita</i>

Urter

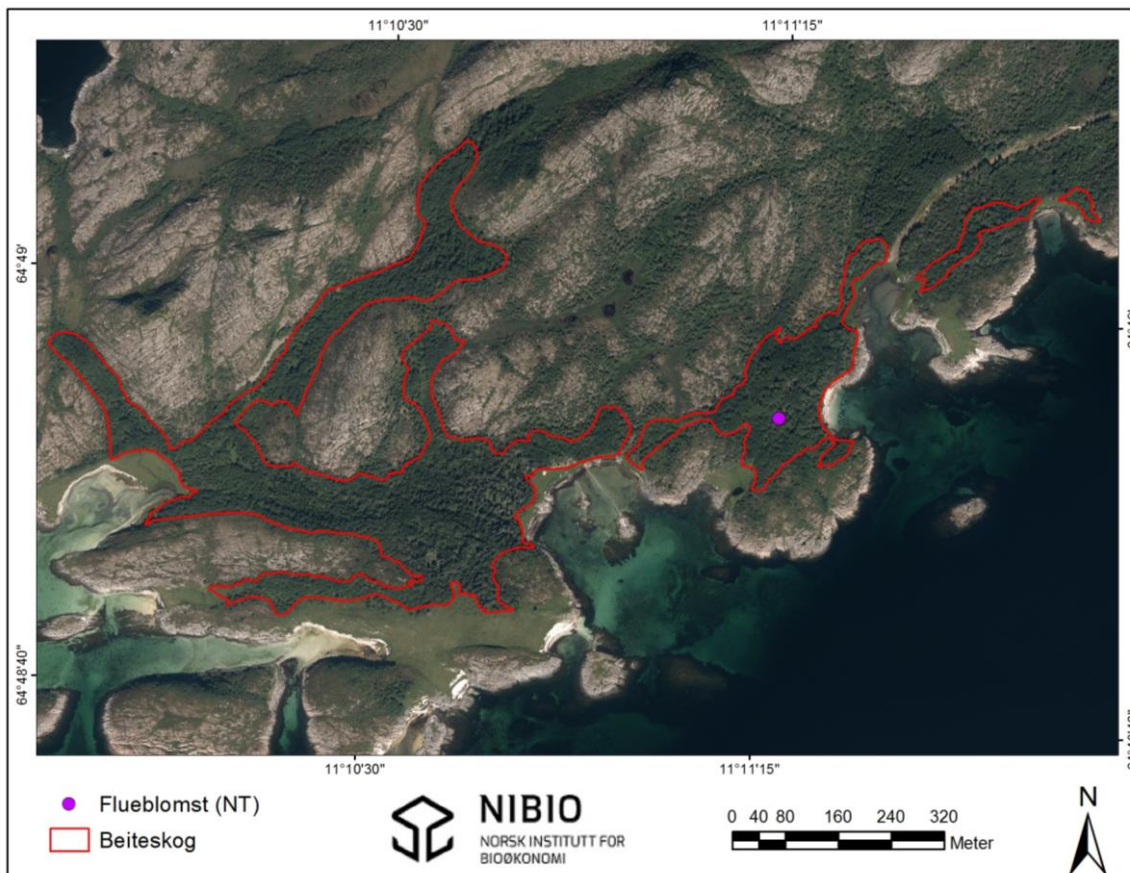
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>
Blåknapp	<i>Succisa pratensis</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>
Flekkmariehånd	<i>Dactylorhiza maculata</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Hvitlyng	<i>Andromeda polifolia</i>
Kattefot	<i>Antennaria dioica</i>
Krekling	<i>Empetrum nigrum ssp. nigrum</i>
Linnea	<i>Linnaea borealis</i>
Løvetann sp.	<i>taraxacum sp.</i>
Melbær	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>
Molte	<i>Rubus chamaemorus</i>
Nattfiol	<i>Platanthera bifolia</i>
Rome	<i>Narthecium ossifragum</i>
Rypebær	<i>Arctostaphylos alpinus</i>
Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i>
Sisselrot	<i>Polypodium vulgare</i>
Skogstjerne	<i>Trientalis europaea</i>

Skrubbær	<i>Cornus suecica</i>
Stormarimjelle	<i>Melampyrum pratense</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Tettegras	<i>Pinguicula vulgaris</i>
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Tveskjeggveronika	<i>Telekia speciosa</i>
Tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Øyentrøst sp.	<i>Euphrasia sp.</i>

Graminider

Bjønnskjegg	<i>Trichophorum cespitosum</i>
Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Blåtopp	<i>Molinia caerulea</i>
Duskull	<i>Eriophorum angustifolium</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Kornstarr	<i>Carex panicea</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Slåttestarr	<i>Carex nigra ssp. nigra</i>
Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Stjernestarr	<i>Carex echinata</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa</i>
Torvull	<i>Eriophorum vaginatum</i>

2. Nærøya i sør: Frukostenget

Figur 71. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Frukostenget (inntegnet rødt), samt påvist voksested for flueblomst. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189478N 603355Ø
Viktig naturtype:	D06 Beiteskog
Utforming:	D0601 Beiteskog
Verdi:	A
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	191.1 daa.
Hevd:	Svak/god

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høyledragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Naturtypen beiteskog utgjør her fire større og mindre avgrensede lokaliteter som bærer preg av lang beitekontinuitet. En del av arealet består av feltsjikt der blåbær inngår som mengdeart, sammen med stort innslag av urter og gras, som tyder på at mye av lyngen er erstattet som følge av et intenst og langvarig beite. Det er også sannsynlig at blåbær har økt utbredelsen i disse lokalitetene de senere år grunnet periode med brakklegging og svakt beite. I de flate, lavereliggende partier med skjellsandavsetninger finnes rikere utforminger med en vegetasjonsstruktur som minner om hagemark, men til forskjell er skogen her ikke styvet. Feltsjiktet er her grasdominert med generelt store spredtstilte trær og noe mer lysåpning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er Beiteskog (D06), med utforming Beiteskog (D0601). Naturtypen er best utviklet i de lavereliggende flate partier, mens den avtar høyere opp i terrenget og gradvis tenderer mot beitepåvirket skogsmark.

Artsmangfold

Mengdearter er blåbær (flekvis dominant) sammen med gras og urtedominert vegetasjon, bl.a. sølvbunke, engsoleie, gauksyre, maiblom, skogstjerne, hvitveis. Mer (base)rik og noe fuktig mark med lågurtpreg inneholder bl.a. enghumleblom, firblad, hjertegras, hengeaks, firkantperikum, blåstarr, dunhavre, olavsstake og mjødukt. På denne type mark ble også ett

individ med rødlistearten flueblomst (NT) registrert (fig. 57) (Det ble imidlertid ikke utført spesifikt søk etter denne arten under befaring). Arten er også tidligere påvist med ca. 50 individer fordelt over fire ulike steder lenger vest i Frukostenget (Fremstad & Nilsen 1999), og har antakelig en større levedyktig populasjon i dette området. Tresjiktet dominert av osp, bjørk og spredte forekomster med selje og furu.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel beiteskog som i dag er noe påvirket av brakklegging og svakt beitetrykk, samt utplanting av bartrær. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau. Beitetrykket i beiteskogen fremstår som lavt, og der tilgrensende naturbeitemark og strandenger bar preg av høyere beitetrykk. Under første halvdel av 1900-tallet ble det plantet store mengder bartrær på øya, og for innenfor arealet med beiteskog finnes spredte innslag med utplantet bartrær. Lengst øst finnes større tilgrensende granplantasjer som her er tatt ut av det kartlagte arealet grunnet endring i vegetasjonsstrukturen til skyggefulle, artsfattige feltsjikt. Flekkvis store forekomster av blåbær kan tyde på at arten er på frammarsj som et resultat av svak skjøtsel senere år. Beiteskogen bærer også noe preg av vindfall fra eldre trær og enkelte oppslag av busksjikt.

Fremmede arter

Buskfuru og bergfuru. Artene står oppført i norsk svarteliste av 2012, med henholdsvis svært høy risiko og lav risiko.

Skjøtsel og hensyn

Videreføring av husdyrbeite nødvendig for å opprettholde naturtypen.

Helhetlig landskap

Beiteskogen på Nærøya utgjør en viktig del av et større kystlyngheiareal i Nærøy og Vikna, som sammen med kystlynghei, naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap preget av kystjordbruk.

Verdibegrunnelse

Stort areal med rødlistet naturtype (NT). Intakt vegetasjonsstruktur for store deler av området tross svak skjøtsel senere år. Voksested for flueblomst (NT). Partier med hagemarkpreg, som er uvanlig i regionen. Svak hevd trekker ned, resulterer i svak verdi.

Bilder

Figur 72. Beiteskogen med bjørk i tresjiktet. Legg merke til den sterke dominansen av gras (og til dels urter) i feltsjiktet. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 73. Hagemarkspreg med osp, bjørk og spredte furutrær i tresjiktet og gras/urtedominans i feltsjiktet. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

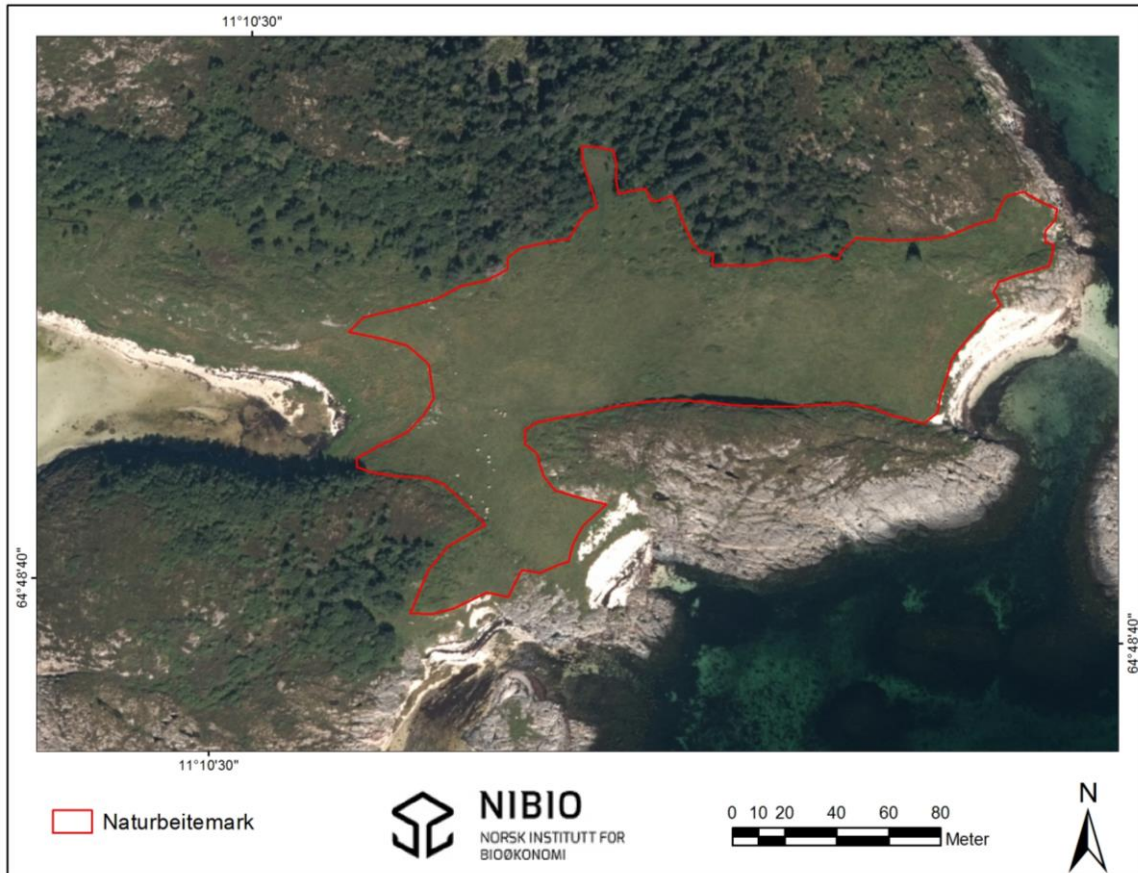

Figur 74. Ett individ flueblomst ble funnet i beiteskogen like ved Midter-Melkarvika. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 75. Bildet viser voksestedet for flueblomsten. Beiteskogen er noe preget av svakt beitetrykk, vindfall og enkelte oppslag av busksjikt. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

3. Nærøya i sør: Naturbeitemark

Figur 76. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Naturbeitemark (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189287N 603414Ø
Viktig naturtype:	D04 Naturbeitemark
Utforming:	D0407 Frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	A
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	18.0 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høydedragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Selve lokaliteten med naturbeitemark utgjør en smal, flat skjellsandavsetning, godt drenert og noe baserik, mellom Vester-Melkarvika og Raudøya helt sør på Nærøya, 1-3 moh. Den grenser mot kystlynghei og noe beiteskog der terrenget stiger, samt mot strandeng i sør og vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Arealet ligger akkurat høyt nok over sjøen til at strukturen i enga domineres av arter typiske for naturbeitemark fremfor strandeng, og naturtypen er derfor Naturbeitemark (DO4), med utforming Frisk/tørr, middels baserik eng (DO407). I vest går imidlertid nedre deler av enga over i naturtypen strandeng.

Artsmangfold

Mengdearter: dunhavre, rødsvingel, engsoleie, gåsemure, engrapp, tveskjeggveronika, tiriltunge, smalkjempe, enghumleblom, ryllik og gulaks. Flekkvis rik utbredelse med rødknapp, blåstarr, fuglevikke, geitsvingel, engfiol, hestehavre, engfrytle, harerug, hvitkløver, rødkløver, gulmaure, smårapp og marikåpe. Andre påviste arter er bl.a marinøkkel, kattedot, gjeldkarve, blåkløkke, fuglevikke, vill-lin, samt spredte forekomster med vegtistel. Også einer forekommer flekkvis. Engkransmose mye utbredt i bunnsjiktet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel naturbeitemark som i dag beites av hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau. Enga viser noen tegn på svakt beitetrykk i form av einer og vegtistel. En sone midt over enga har større innslag med einerbusker og tistel, men ikke i tilstrekkelig grad at arealet kan skilles ut fra naturtypen. Også noe gjengroing med einer i kantsoner, særlig mot nord, men det meste av kantkratt og gjengroing med busksjikt går inn under kystlyngheia.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Videreføring av husdyrbeite nødvendig for å opprettholde naturtypen.

Helhetlig landskap

Naturbeitemarka på Nærøya utgjør en viktig del av et større kystlyngheiareal i Nærøy og Vikna, som sammen med beiteskog, naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap preget av kystjordbruk.

Verdibegrunnelse

Velutviklet, artsrik naturbeitemark med lang kontinuitet og intakt vegetasjonsstruktur som fortsatt er i drift med god hevd. Ikke gjødselpåvirket, minimalt med gjengroing, samt stort areal med rødlistet naturtype (VU).

Bilder

Figur 77. Østlige del av naturbeitemarka sett mot Vester-Melkarvika og nordøst. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 78. Midt på bildet sees vestlige del av naturbeitemarka, sett mot Vest. Bildet tatt fra en høyde med kystlynghei i forgrunnenFoto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 79. Feltsjikt med dunhavre, som er en mengdeart og kjennetegnende art for utformingen DO407 Frisk/tørr, middels baserik eng. Står her sammen med bl.a. engsoleie og smalkjempe. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 80. Marinøkkel (sammen med vill-lin) i naturbeitemarka. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 81. Sau i naturbeitemarka. Beitetrykket i enga fremstår som svakt/moderat. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 82. Stedvis finnes innslag av einerkratt, særlig ved kantsonene av enga. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>	Engrapp	<i>Poa pratensis ssp. pratensis</i>
Einer	<i>Juniperus communis</i>	Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>
Gran	<i>Picea abies</i>	Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>

Urter

Blåfjær	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Hestehavre	<i>Arrhenatherum elatius</i>
Blåklukke	<i>Campanula rotundifolia</i>	Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Engfiol	<i>Viola canina ssp. canina</i>	Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Enghumleblom	<i>Geum rivale</i>	Smårapp	<i>Poa pratensis ssp. subcaerulea</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>		
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>		
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>		
Gjeldkarve	<i>Pimpinella saxifraga</i>		
Gulmaure	<i>Galium verum</i>		
Gåsemure	<i>Potentilla anserina ssp. anserina</i>		
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>		
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>		
Løvetann sp.	<i>taraxacum sp.</i>		
Marikåpe sp.	<i>Alchemilla sp.</i>		
Marinøkkel	<i>Botrychium lunaria</i>		
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>		
Rødkløver	<i>Trifolium pratense</i>		
Rødknapp	<i>Knautia arvensis</i>		
Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>		
Smalkjempe	<i>Plantago lanceolata</i>		
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>		
Tveskjeggveronika	<i>Telekia speciosa</i>		
Veitistel	<i>Cirsium vulgare</i>		
Vill-lin	<i>Linum catharticum</i>		
Øyentrøst sp.	<i>Euphrasia sp.</i>		

Graminider

Blåstarr	<i>Carex flacca</i>
Dunhavre	<i>Avenula pubescens</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>

4. Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (naturbeitemark)

Figur 83. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (naturbeitemark) (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189811N 604117Ø
Viktig naturtype:	D04 Naturbeitemark
Utforming:	D0407 Frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	3.2 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høydedragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Selve lokaliteten med naturbeitemark utgjør en liten, flat skjellsandavsetning, godt drenert og noe baserik, som ligger i Midter-Melkarvika helt sør på Nærøya, 1-5 moh. Den grenser opp mot kystlynghei i nord og er ellers omgitt av strandberg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Arealet ligger så vidt høyt nok over sjøen til at strukturen i enga domineres av arter typiske for naturbeitemark fremfor strandeng, og naturtypen er derfor Naturbeitemark (DO4), med utforming Frisk/tørr, middels baserik eng (DO407).

Artsmangfold

Liten, men forholdsvis artsrik naturbeitemark. Vegetasjonsstrukturen er i hovedsak den samme som for lokaliteten 3. *Nærøya i sør: Naturbeitemark*. Mengdearter: dunhavre, rødsvingel, engsoleie, gåsemure, tiriltunge og blåstarr. Flekkvis stornesle utbredt. Andre arter er bl.a. tveskjeggveronika, enghumbleblom, hvitkløver, smalkjempe, rødkløver. Øverste del i nord med kraftig gjengroing av einer og mindre rikt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel naturbeitemark som i dag beites av hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat

beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau. Enga viser noen tegn på svakt beitetrykk i form av einer og stornesle.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Videreføring av husdyrbeite nødvendig for å opprettholde naturtypen.

Helhetlig landskap

Naturbeitemarka på Nærøya utgjør en viktig del av et større kystlyngheiareal i Nærøy og Vikna, som sammen med beiteskog, naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap preget av kystjordbruk.

Verdibegrunnelse

Velutviklet, artsrik naturbeitemark med lang kontinuitet og intakt vegetasjonsstruktur som fortsatt er i drift med forholdsvis god hevd. Ikke gjødselpåvirket. Noe gjengroing i nord, samt lite areal trekker ned. Naturtypens rødlistestatus i kombinasjon med god hevd og tilstand bidrar likevel til verdi B.

Bilder

Figur 84. Lokaltetens sørlige og nedre del sett mot vest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 85. Feltsjikt med dunhavre, som er en mengdeart og kjennetegnende art for utformingen D0407 Frisk/tørr, middels baserik eng. Står her sammen med bl.a. engsoleie, rødsvingel og smalkjempe. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Einer *Juniperus communis*

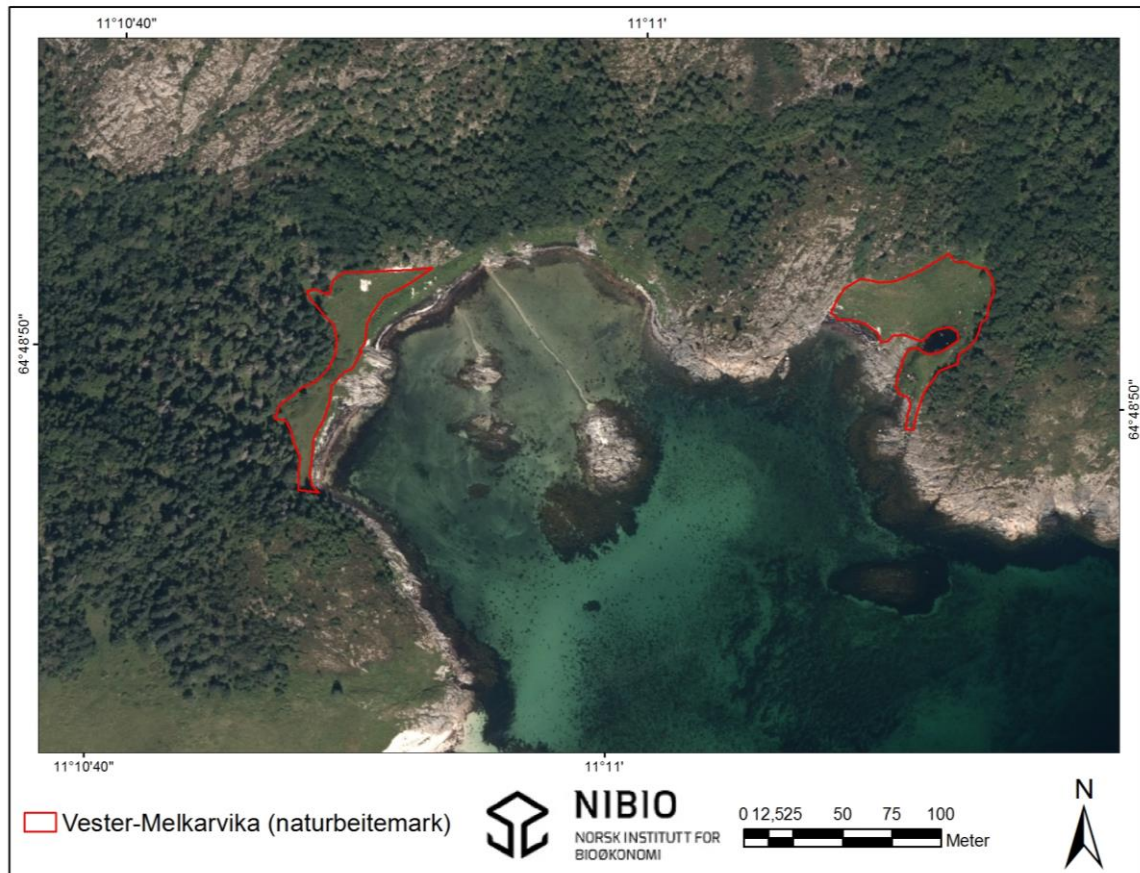
Urter

Blåklukke *Campanula rotundifolia*
Engfiol *Viola canina ssp. canina*
Enghumleblom *Geum rivale*
Engsoleie *Ranunculus acris*
Engsyre *Rumex acetosa*
Fuglevikke *Vicia cracca*
Gjeldkarve *Pimpinella saxifraga*
Gåsemure *Potentilla anserina ssp. anserina*
Harerug *Bistorta vivipara*
Hvitkløver *Trifolium repens*
Løvetann sp. *taraxacum sp.*
Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*
Ryllik *Achillea millefolium*
Rødkløver *Trifolium pratense*
Skogstorkenebb *Geranium sylvaticum*
Smalkjempe *Plantago lanceolata*
Stornesle *Urtica dioica*
Tiriltunge *Lotus corniculatus*
Tveskjeggveronika *Telekia speciosa*
Øyentrøst sp. *Euphrasia sp.*

Graminider

Blåstarr *Carex flacca*
Dunhavre *Avenula pubescens*
Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*
Engkvein *Agrostis capillaris*
Engrapp *Poa pratensis ssp. pratensis*
Geitsvingel *Festuca vivipara*
Gulaks *Anthoxanthum odoratum*
Rødsvingel *Festuca rubra*
Smyle *Avenella flexuosa*
Smårapp *Poa pratensis ssp. subcaerulea*

5. Nærøya i sør: Vester-Melkarvika

Figur 86. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Vester-Melkarvika (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189521N 603518Ø
Viktig naturtype:	D04 Naturbeitemark
Utforming:	D0407 Frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	5.0 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høydedragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroingskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Lokaliteten med naturbeitemark ligger innerst i Vester-Melkarvika, med en vestlig og en østlig lokalitet, 1-2 moh. Jordsmonnet består av skjellsandavsetning, godt drenert og noe baserik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Arealet ligger så vidt høyt nok over sjøen til at strukturen i enga domineres av arter typiske for naturbeitemark fremfor strandeng, og naturtypen er derfor Naturbeitemark (D04), med utforming Frisk/tørr, middels baserik eng (D0407).

Artsmangfold

Liten, men forholdsvis artsrik naturbeitemark med dunhavre-utforming. Vegetasjonsstrukturen er i hovedsak den samme som for lokaliteten 3. *Nærøya i sør: Naturbeitemark*. Mengdearter: dunhavre, rødsvingel, engsoleie, gåsemure, tiriltunge og blåstarr. Flekkvis åkerminneblom. Andre arter er bl.a. tveskjeggveronika, enghumleblom, hvitkløver, smalkjempe, rødkløver. Kantsone med einer som brer seg noe ut i enga.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel naturbeitemark som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra

gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau. Enga viser noen tegn på svakt beitetrykk og gjengroing fra einer i kantsonen mot skogen.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Videreføring av husdyrbeite nødvendig for å opprettholde naturtypen.

Helhetlig landskap

Naturbeitemarka på Nærøya utgjør en viktig del av et større kystlyngheiareal i Nærøy og Vikna, som sammen med beiteskog, naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap preget av kystjordbruk.

Verdibegrunnelse

Velutviklet, forholdsvis artsrik naturbeitemark med lang kontinuitet og intakt vegetasjonsstruktur som fortsatt er i drift med forholdsvis god hevd. Ikke gjødselpåvirket. Noe gjengroing i kantsoner, samt lite areal trekker ned. Naturtypens rødlistestatus i kombinasjon med god hevd og tilstand bidrar likevel til verdi B.

Bilder

Figur 87. Vestlige lokalitet sett mot Vest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 88. Feltsjikt med dunhavre og smalkjempe, vestlige lokalitet. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 89. Østlig lokalitet. Feltsjikt med dunhavre, rødsvingel og engsoleie. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Artsliste

Artslista er basert på en rask gjennomgang av lokaliteten og er ikke uttømmende.

Trær og busker

Einer *Juniperus communis*

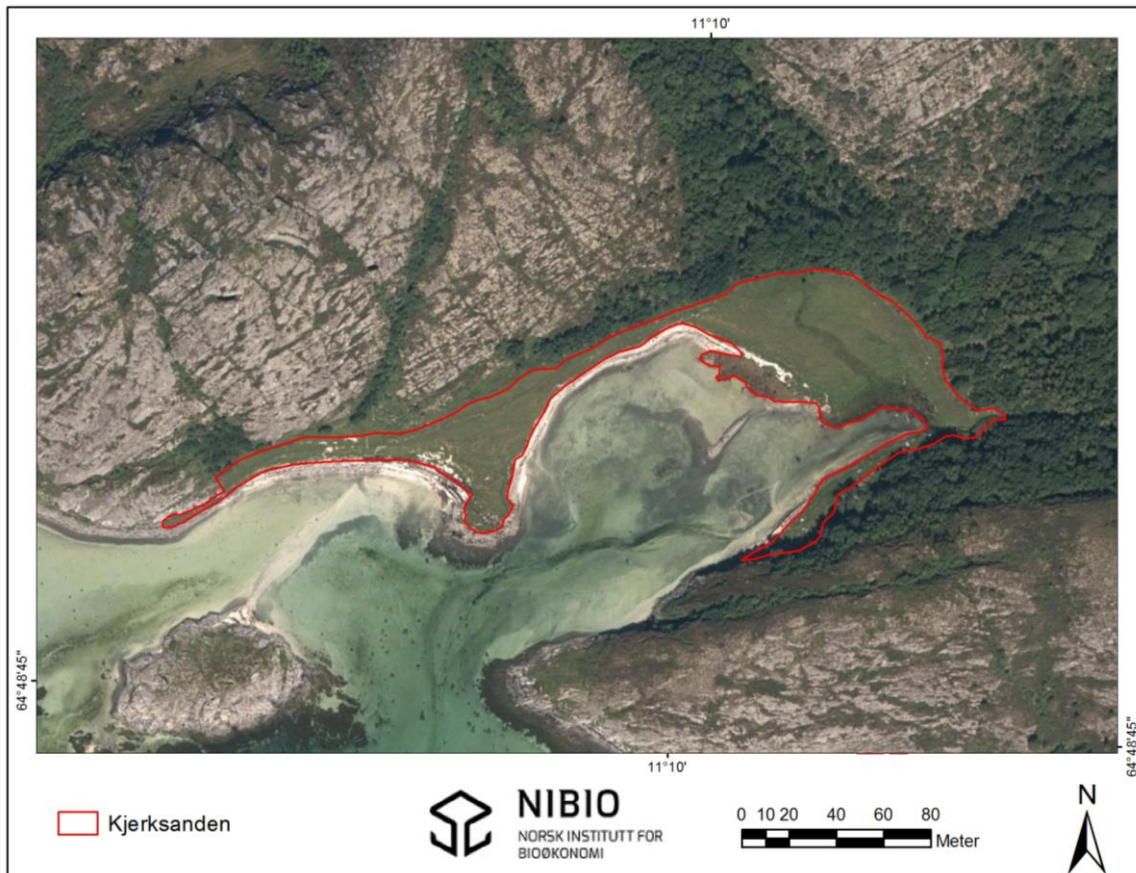
Urter

Engfiol *Viola canina ssp. canina*
Enghumleblom *Geum rivale*
Engsoleie *Ranunculus acris*
Engsyre *Rumex acetosa*
Forglemmegei sp. *Myosotis sp.*
Fuglevikke *Vicia cracca*
Gjeldkarve *Pimpinella saxifraga*
Gåsemure *Potentilla anserina ssp. anserina*
Harerug *Bistorta vivipara*
Hvitkløver *Trifolium repens*
Løvetann sp. *taraxacum sp.*
Marikåpe sp. *Alchemilla sp.*
Ryllik *Achillea millefolium*
Rødkløver *Trifolium pratense*
Smalkjempe *Plantago lanceolata*
Stornesle *Urtica dioica*
Tiriltunge *Lotus corniculatus*
Tveskjeggveronika *Telekia speciosa*
Veitistel *Cirsium vulgare*
Øyentrøst sp. *Euphrasia sp.*

Graminider

Blåstarr *Carex flacca*
Dunhavre *Avenula pubescens*
Engfrytle *Luzula multiflora ssp. multiflora*
Engkvein *Agrostis capillaris*
Engrapp *Poa pratensis ssp. pratensis*
Gulaks *Anthoxanthum odoratum*
Rødsvingel *Festuca rubra*
Sølvbunke *Deschampsia cespitosa ssp. cespitosa*

6. Nærøya i sør: Kjerksanden

Figur 90. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Kjerksanden (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189489N 602920Ø
Viktig naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	9.4 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høyledragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Strandenga ligger i en smal vik, der størstedelen av arealet grenser inn mot beiteskogen, samt mot kystlynghei ytterst i nordvest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter.

Artsmangfold

Saltsiv mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, jåblom, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Velutviklet og intakt øvre strandeng som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra

gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Ønskelig med videreføring av husdyrbeite.

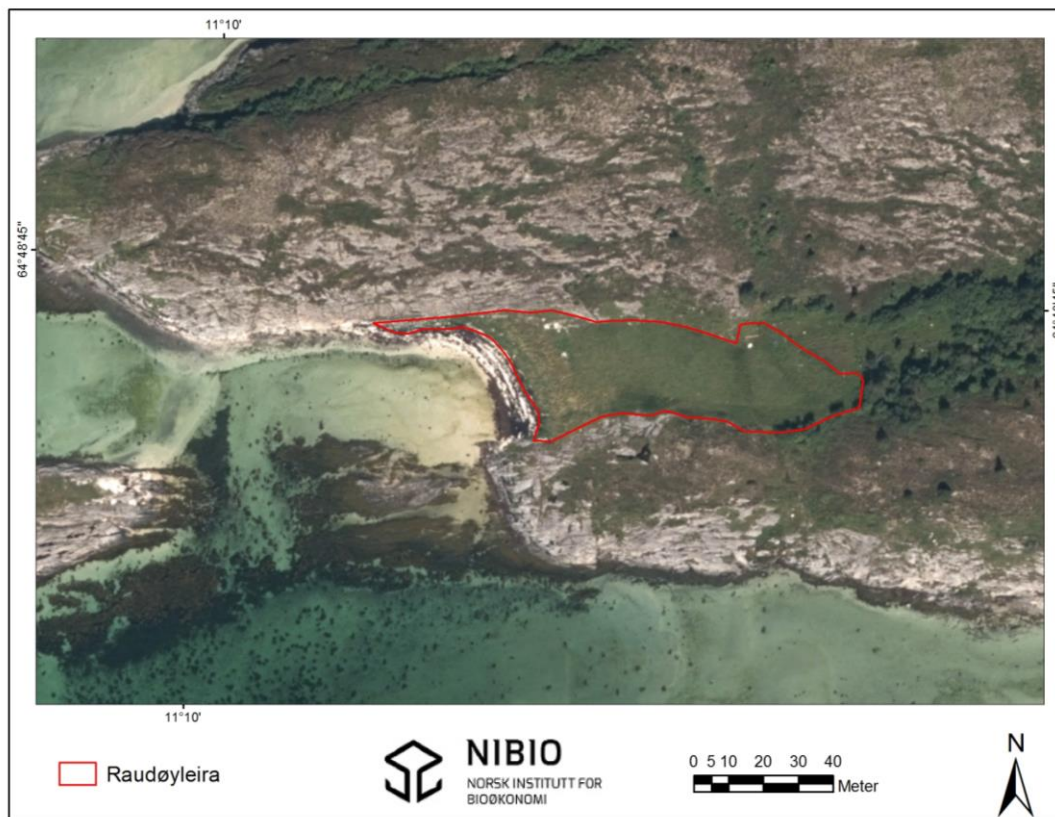
Helhetlig landskap

Strandengene sør på Nærøya utgjør sammen med naturbeitemarka og beiteskogen i dette området en viktig del av et større kompleks med kulturbetinget areal med god hevd.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med norsk hvit sau.

7. Nærøya i sør: Raudøyleira

Figur 91. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Raudøyleira (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189489N 602920Ø
Viktig naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	2.8 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høyledragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Strandenga ligger mellom strandengene Kjerksanden og Raudøya, og grenser mot kystlynghei i nord og sør, og mot beiteskogforekomster i øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter.

Artsmangfold

Saltsiv mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, jåblom, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Velutviklet og intakt øvre strandeng som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra

gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Ønskelig med videreføring av husdyrbeite.

Helhetlig landskap

Strandengene sør på Nærøya utgjør sammen med naturbeitemarka og beiteskogen i dette området en viktig del av et større kompleks med kulturbetinget areal med god hevd.

Verdibegrunnelse

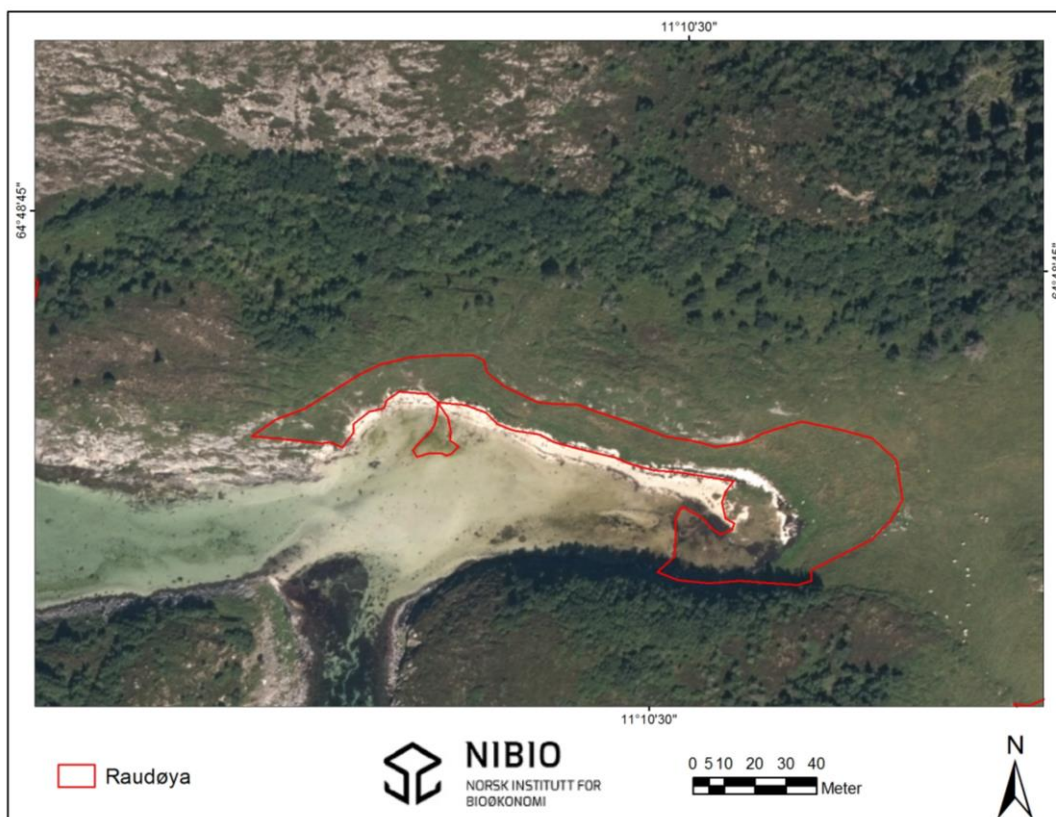
Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med norsk hvit sau.

Bilder

Figur 92. Strandenga midt på bildet sett mot sørvest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

8. Nærøya i sør: Raudøya

Figur 93. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Raudøya (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189489N 602920Ø
Viktig naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	4.7 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høyledragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Strandenga ligger innerst i vika ved nordsiden av Raudøya, og grenser oppover noe diffust mot den større naturbeitemarka i øst og går direkte over i kystlynghei i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter.

Artsmangfold

Saltsiv mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, jåblom, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Velutviklet og intakt øvre strandeng som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra

gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Ønskelig med videreføring av husdyrbeite.

Helhetlig landskap

Strandengene sør på Nærøya utgjør sammen med naturbeitemarka og beiteskogen her en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med norsk hvit sau.

Bilder

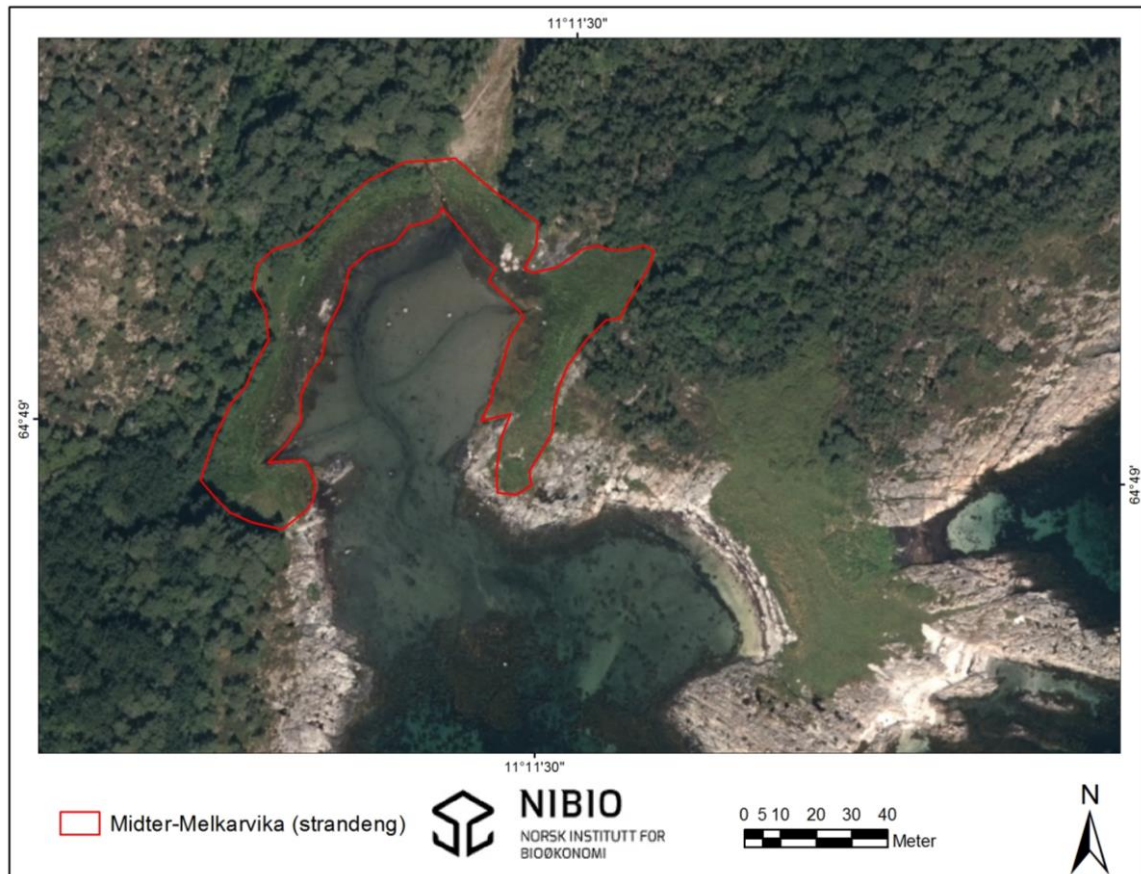

Figur 94. Lokalteten sett mot Vest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 95. Nordlige del sett mot vest, med tilgrensende kystlynghei. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

9. Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (strandeng)

Figur 96. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (strandeng) (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189489N 602920Ø
Viktig naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	4.2 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høyledragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Strandenga ligger innerst i Midter-Melkarvika, med tilgrensende beiteskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter.

Artsmangfold

Saltsiv mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, jåblom, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Velutviklet og intakt øvre strandeng som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den

siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Ønskelig med videreføring av husdyrbeite.

Helhetlig landskap

Strandengene sør på Nærøya utgjør sammen med naturbeitemarka og beiteskogen her en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med norsk hvit sau.

Bilder

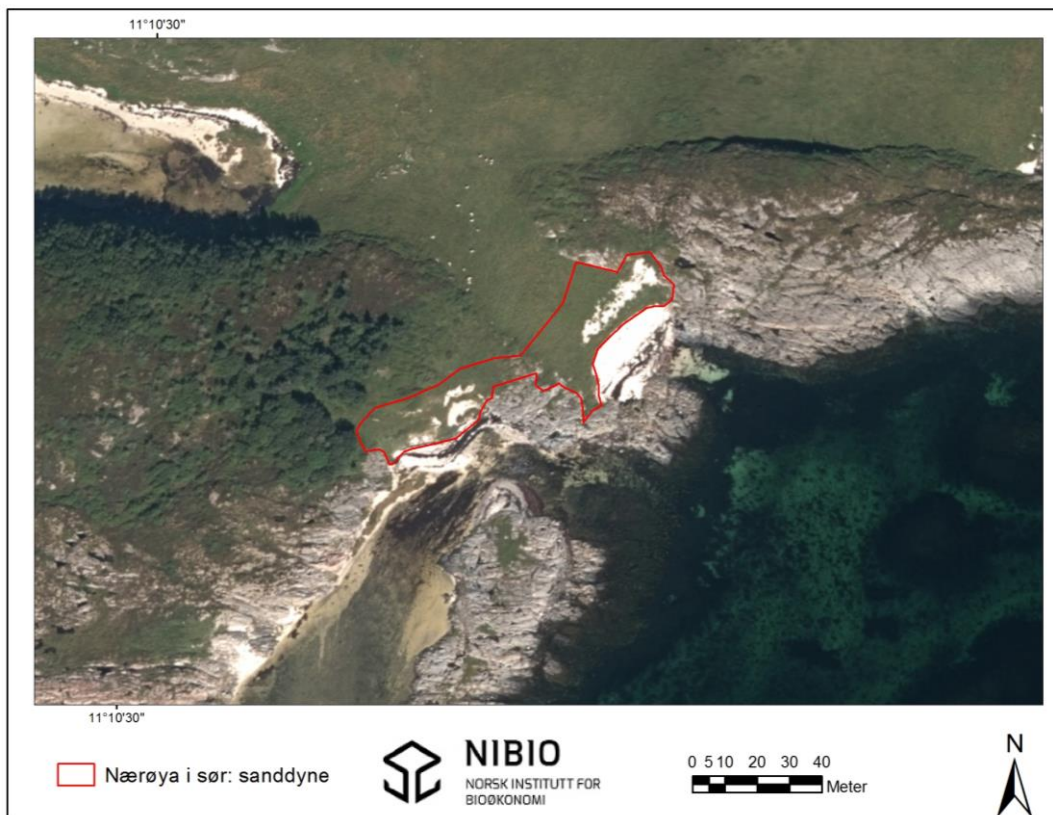

Figur 97. Strandenga sett mot Vest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 98. Strandenga sett mot sør, med saltsiv som dominerende art. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

10. Nærøya i sør: Sanddyne

Figur 99. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Sanddyne (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189211N 603423Ø
Viktig naturtype:	G03 Sanddyne
Utforming:	G0302 Store og flate flyvesandområder
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	1.8 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høydedragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Dyneenga ligger opp mot naturbeitemarka ved Vester-Melkarvika, helt sør på Nærøya, med åpen eksponering ut mot sjøen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G03 Sanddyne, med utforming G0302 Store og flate flyvesandområder. For vegetasjonstyper (etter Fremstad 1997) hører dyneenga inn under W2 Dyneeng og dynehei, med utforming W2b Tørreng-utforming.

Artsmangfold

Generelt kortvokst, tett feltsjikt med urter og gras. Flekkvis åpen sand i overflaten, bunnsjikt lite utbredt. Mengdearter bestående av gåsemure, rødsvingel, bitterbergknapp, løvetann sp. og åkerminneblom, samt rik utbredelse av bl.a. karve, smalkjempe og sauesvingel.

Bruk, tilstand og påvirkning

Velutviklet og intakt dyneeng med generelt kortvokst, tett feltsjikt med urter og gras. Flekkvis åpen sand i overflaten, men fremstår med svak sandakkumulering og liten bevegelse etter deponering. Bunnsjikt lite utbredt. Beites i dag av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt

av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Opprettholde husdyrbeite.

Helhetlig landskap

Inngår i et større kulturbetinget areal med strandenger, naturbeitemark og beiteskog i god hevd.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt dyneeng, forholdsvis artsrik og hevd i form av beite. Lite areal, men rødlistet naturtype (VU).

Bilder

Figur 100. Dyneenga sett mot øst, med flekkvis åpen sand i overflaten. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 101. Felsjikt med bl.a. gåsemure, bitterbergknap, rødsvingel og løvetann-arter. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

11. Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (strandberg)

Figur 102. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Midter-Melkarvika (strandberg) (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189824N 604056Ø
Viktig naturtype:	G09 Rikt strandberg
Utforming:	G0901 Sørlig
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	1.5 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høyledragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Strandberget ligger mellom naturbeitemarka og strandenga i Midter-Melkarvika, med sør/sørvestlig helling ned mot sjøen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G09 Rikt strandberg, med utforming G0901 Sørlig.

Artsmangfold

Middels artsrik strandberg, med bl.a. kattefot, tiriltunge, blåstarr, marinøkkel, fjærekoll, rødsvingel, tepperot og geitsvingel. Øvre deler mosedekt og innslag av einer.

Bruk, tilstand og påvirkning

Strandberg som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Ønskelig med videreføring av husdyrbeite.

Helhetlig landskap

Naturtypen utgjør sammen med naturbeitemark, strandeng og beiteskog en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd sør på Nærøya.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandberg, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med norsk hvit sau.

Bilder

Figur 103. Strandberg, øvre del med bl.a. geitsvingel, kattefot, marinøkkel, rødsvingel og blåstarr. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Figur 104. marinøkkel på strandberget. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

12. Nærøya i sør: Strandberg

Figur 105. Oversikt over lokaliteten Nærøya i sør: Strandberg (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00037547
UTM 32:	7189227N 603475Ø
Viktig naturtype:	G09 Rikt strandberg
Utforming:	G0901 Sørlig
Verdi:	B
Registrert dato:	30.06.2015.
Areal:	1.6 daa.
Hevd:	God

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 30.6.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Nærøya er en del av strandflaten, sammen med Vikna og sørvestlige del av Nærøy kommune. Landskapet er generelt sterkt kupert, berglendt terreng, fremdeles dominert av naturtypen kystlynghei, selv om denne er under betydelig gjengroing. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk. Midt på øya ligger de største høydedragene, med Storfjellet som høyeste punkt, 149 moh. Kartlagt areal ligger på sørenden av Nærøya i et område som utgjør lavereliggende kupert, berglendt terreng med kystlynghei, omgitt av til dels flate, marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som utgjør beiteskoger, naturbeitemark, strandenger, tangvoller og strandberg. Også noe tilgrensende areal med (sannsynligvis) gammel gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu.

Strandberget ligger ned mot sjøen helt sør på Nærøya, sørvendt, tilgrensende opp mot kystlynghei og dyneeng.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G09 Rikt strandberg, med utforming G0901 Sørlig.

Artsmangfold

Middels artsrik strandberg, med bl.a. kattefot, tiriltunge, blåstarr, flekkmarihånd, marinøkkel, fjærekoll, rødsvingel, tepperot og geitsvingel.

Bruk, tilstand og påvirkning

Strandberg som i dag beites av norsk hvit sau. Generelt god hevd med svak/moderat beitetrykk i enga. Gården på Nærøya var tidligere en stor prestegård, som fra gammelt av hadde variert husdyrhold med storfe, hest, sau, geit og gris. Gårdsbruket drev den siste tiden med kjøtt- og melkeproduksjon, noe som ble avsluttet sist på 1990-tallet. Deretter fulgte en kort periode med driftsopphør og brakklegging, før det de siste år igjen er gårdsdrift på øya – nå med norsk hvit sau.

Fremmede arter

Ingen

Skjøtsel og hensyn

Ønskelig med videreføring av husdyrbeite.

Helhetlig landskap

Naturtypen utgjør sammen med naturbeitemark, strandeng og beiteskog en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd sør på Nærøya.

Verdibegrunnelse

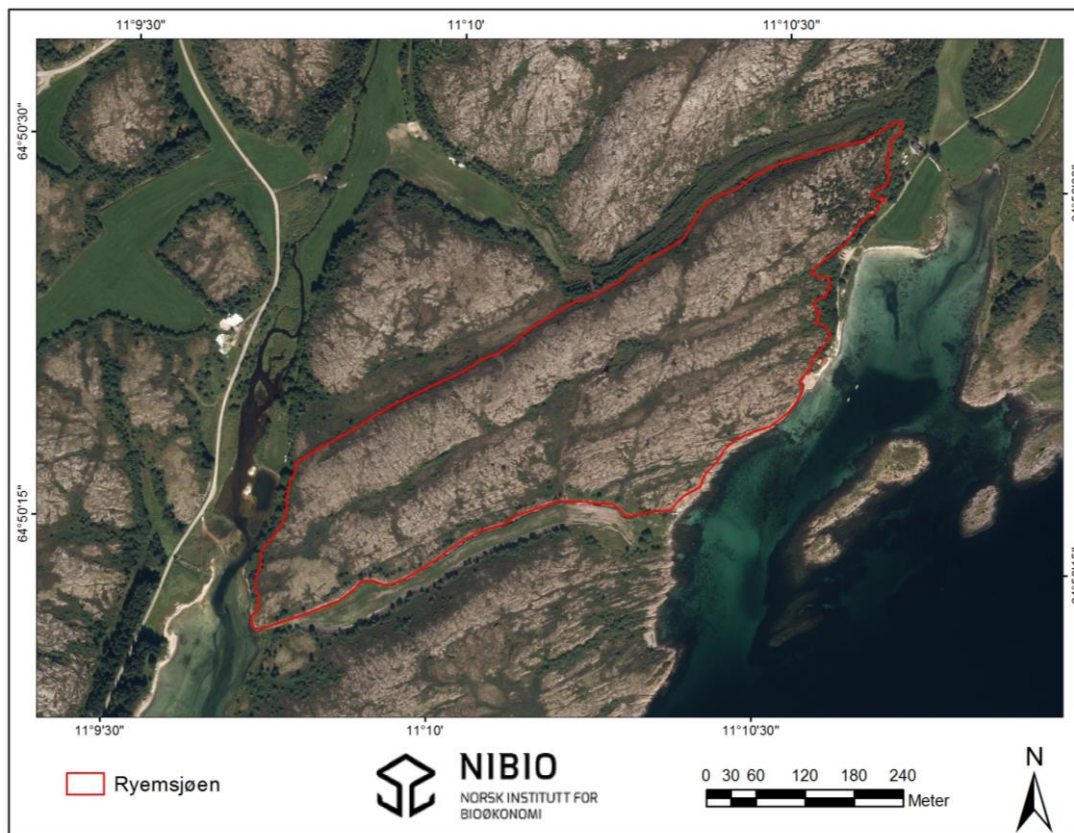
Velutviklet og intakt øvre strandberg, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med norsk hvit sau.

Bilder

Figur 106. Rikt strandberg i bakgrunnen, midt på bildet. Her vokser bl.a. tiriltunge, blåstarr, flekkmarihånd, marinøkkel og kattefot. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 30.6.2015.

Ryemsjøen-Rørvik

Figur 107. Oversikt over lokaliteten Ryemsjøen-Rørvik (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00023412
UTM 32:	7192278N 602879Ø
Viktig naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0708 Kalkfattig kystfukthei
Verdi:	B
Registrert dato:	1.7.2015.
Areal:	175.3 daa.
Hevd:	Ingen

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 1.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Ryemsjøen ligger sørvest på Inner-Vikna, ca. 1 km øst for Rørvik Lufthavn, i Vikna kommune. Landskapet i området består av generelt lavereliggende kupert, berglendt terreng, dominert av naturtypen kystlynghei, ofte omgitt av smale, flate marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som gjerne er dyrket mark. Også noe tilgrensende areal med gjengroingskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu. Kystlyngheia har også større og mindre partier bestående av mosaikk med nakent berg. Lokaliteten Ryemsjøen utgjør et høydedrag, ca. 35 moh., med generelt tynn lynghumus på ryggen og høyder, noe dypere jord i skråninger og torv av varierende dyp i forsenkninger. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er Kystlynghei (D07). Større deler av arealet utgjør utformingen kalkfattig kystfukthei (D0708). Tendenser til tørrere utforming i bratte sørhellinger, men for liten utbredelse av kjennetegnarter til at denne føres opp som egen utforming.

Artsmangfold

Mengdeartene som opptrer her er også typiske kjennetegnarter for kalkfattig kystfukthei. Eks. er bjønnskjegg, krekling, torvull, slåtestarr, kornstarr, blokkebær, rome og blåtopp, i tillegg til røsslyng og heigråmose. Andre arter med stedvis rik utbredelse er bl.a. molte, dvergbjørk, smyle, stormarimjelle, tepperot, hvitlyng, rypebær og einer. Ellers finnes her flekkmarihånd, smyle, tyttebær, ørevier, pors, furu, buskfuru, bjørk, rogn, lys reinlav, tettegras, skogstjerne, skrubbær, grå reinlav og geitsvingel. Sørhellinger har i tillegg innslag av blåbær, klokkeling, kattedot og melbær.

Lokaliteten er fra tidligere beskrevet som rikhei, men det ble ikke funnet arter og/eller vegetasjonsstruktur som tilsier utforminger med rikhei-vegetasjon. Eksempelvis er rikindikatorer som blåstarr, engstarr og hårstarr nevnt som registrerte arter innenfor området, men de ble ikke påvist ved befaring. Flekkmarihånd er ganske tallrik og finnes spredt over hele området, men arten er ikke en rikmark-indikator og innfrir ikke kriterier for registrering av rik kystlynghei.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel kystlynghei som i dag er under påvirkning fra svak skjøtsel, fravær av sviing, gjengroing og noe spredning av fremmede bartrær. Røsslyngen i området er gammel, forvedet og kan beskrives som tidlig degenererende fase iht. lyngheisyklusen i skjøtelsboka for kulturlandskap (Norderhaug et al. 1999). Røsslyngen er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinteren 2014, men viser under befaring tegn til revegetering de fleste steder. Tett utbredelse med heigråmose i bunnsjiktet. Tidligere beiteområde, men som ikke er i bruk lenger. Uvisst når siste lyngsviing ble utført. Lengst nord finnes utplantet buskfuru i nederste del, der noe spredning har funnet sted videre oppover i terrenget, men foreløpig i et begrenset omfang. Ellers er gjengroing nesten helt fraværende i kystlyngheia, bortsett fra enkelte spredte oppslag med bjørk og furu, < 1 m. og små oppslag med osp (20-40 cm.) i nord. Busksjikt noe mer utbredt med einer, dvergbjørk, ørevier og pors. Tre fredete kulturminner med gravminne/gravfelt fra bronsealder – jernalder ligger i lokaliteten.

Fremmede arter

Buskfuru. Arten står oppført i norsk svarteliste av 2012 med svært høy risiko risiko.

Skjøtsel og hensyn

Må gjeninnføres lyngheiskjøtsel hvis en skal opprettholde verdien av kystlyngheia.

Helhetlig landskap

Kystlyngheia på Ryemsjøen inngår i et helhetlig større kystlyngheiareal i Vikna kommune.

Verdibegrunnelse

Artsfattig lynghei uten hevd, med røsslyng i sent moden/degenererende fase. Positive faktorer er lite gjengroingspreg, åpen mark med svært lav/ingen tresjiktthet, ikke vesentlig påvirket av fremmede arter eller gjødsling. Størrelse på areal i kombinasjon med tilstand gir B-verdi.

Bilder

Figur 108. Kystlyngheia sett mot sørvest. Artsfattig hei i mosaikk med berg. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 109. Kystlyngheia sett mot sør. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

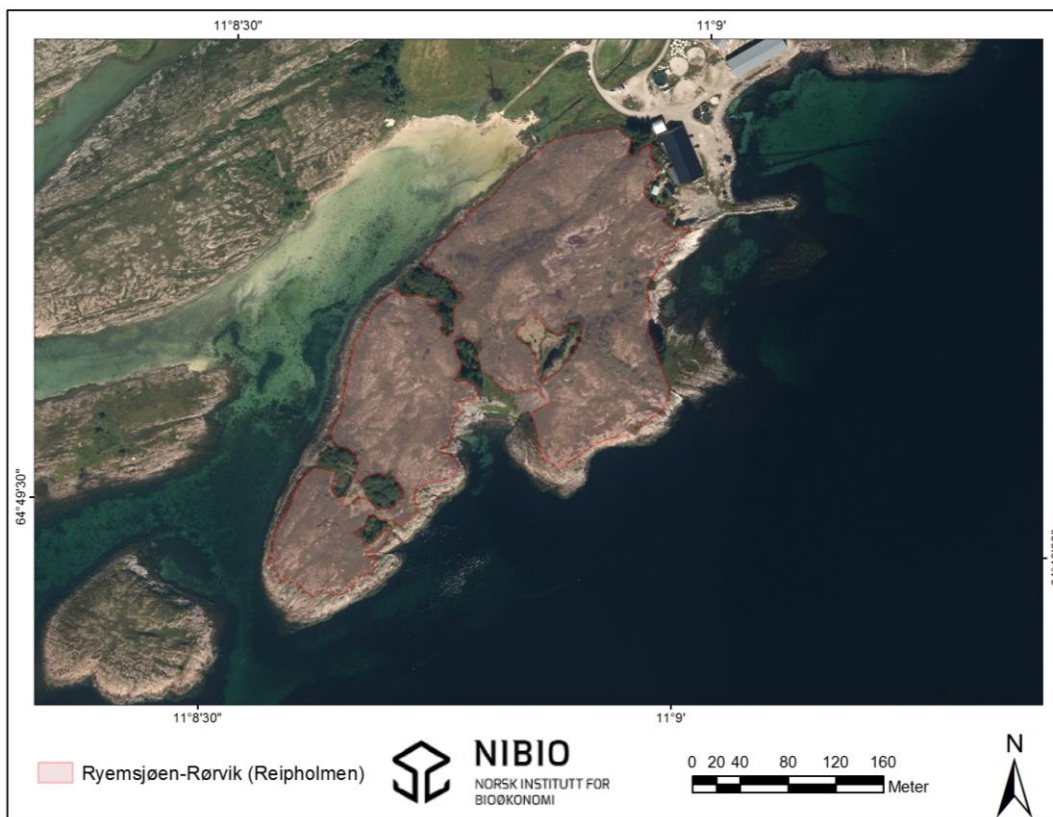

Figur 110. Feltsjikt med blåtopp, krekling, blokkebær, dvergbjørk og heigråmose. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 111. Parti lengst nord der buskfuru har påbegynnende spredning inn i kystlyngheia. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Ryemsjøen-Rørvik (Reipholmen)

Figur 112. Oversikt over lokaliteten Ryemsjøen-Rørvik (Reipholmen) (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00023412
UTM 32:	7190854N 601884Ø
Viktig naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0707 Kalkfattig kysthei (20 %) D0708 Kalkfattig kystfukthei (80 %)
Verdi:	B
Registrert dato:	1.7.2015.
Areal:	55.8 daa.
Hevd:	Ingen

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 1.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Ryemsjøen ligger sørvest på Inner-Vikna, ca. 1 km øst for Rørvik Lufthavn, i Vikna kommune. Landskapet i området består av generelt lavereliggende kupert, berglendt terreng, dominert av naturtypen kystlynghei, ofte omgitt av smale, flate marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som gjerne er dyrket mark. Også noe tilgrensende areal med gjengroinskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu. Kystlyngheia har også større og mindre partier bestående av mosaikk med nakent berg. Lokaliteten Ryemsjøen (Reipholmen) utgjør et høydedrag, 28 moh., med generelt tynn lynghumus på ryggen og høyder, noe dypere jord i skråninger og torv av varierende dyp i forsenkninger. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er Kystlynghei (D07). Større deler av arealet utgjør utformingen kalkfattig kystfukthei (D0708). Flekkvise forekomster med tørrere utforming i bratte sørhellinger og rabber, utforming Kalkfattig kysthei (D0707) (20 %).

Artsmangfold

Mengdearter typisk for kalkfattig kystfukthei, eks. bjønnskjegg, krekling, torvull, blokkebær og røsslyng. Andre arter med stedvis rik utbredelse er bl.a. rome, blåtopp, heigråmose, molte, dvergbjørk, slåttestarr, kornstarr og stormarimjelle. Ellers finnes her flekkmarihånd, smyle, tyttebær, ørevier, pors, furu, buskfuru, bjørk og rogn. Tørrere utforming med større innslag av bl.a. lys reinlav, grå reinlav, blåbær, kattedot, melbær, fuglevikke, engfrytle og stivstarr. Noe mer artsrikt i grensesonen mot strandberg, men innfrir ikke rikhei-utforming.

Lokaliteten er fra tidligere beskrevet som rikhei, men det ble ikke funnet arter og/eller vegetasjonsstruktur som tilsier utforminger med rikhei-vegetasjon. Eksempelvis er rikindikatorer som blåstarr, engstarr og hårstarr nevnt som registrerte arter innenfor området, men de ble ikke påvist ved befaring. Flekkmarihånd er ganske tallrik og finnes spredt over hele området, men arten er ikke en rikmark-indikator og innfrir ikke kriterier for registrering av rik kystlynghei.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel kystlynghei som i dag er under påvirkning fra svak/ingen skjøtsel, fravær av sviing, gjengroing og noe spredning av fremmede bartrær. Røsslyngen i området er gammel, forvedet og kan beskrives som tidlig degenererende fase iht. lyngheisyklusen i skjøtelsboka for kulturlandskap (Norderhaug et al. 1999). Røsslyngen er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinteren 2014, men viser under befaring tegn til revegetering de fleste steder. Tidligere beiteområde, men ikke lenger i bruk. Uvisst når siste lyngsviing ble utført. Flekker med utplantet furu og gran, samt gjengroingsskog. Tre fredete kulturminner med gravminne/gravfelt fra bronsealder – jernalder ligger i lokaliteten. Her er også tekniske inngrep i form av forsvarsanlegg fra 2 verdenskrig. Gjengroing i tidlig fase med foreløpig begrenset omfang, kun enkelte spredte oppslag med bjørk, gran, rogn og furu, < 2 m. Tilstanden er dog eskalerende og busk/tresjikt kan få betydelig økt utbredelse de nærmeste årene.

Fremmede arter

Sitkagran, buskfuru. Artene står oppført i norsk svarteliste av 2012 med svært høy risiko risiko.

Skjøtsel og hensyn

Må gjeninnføres lyngheiskjøtsel hvis en skal opprettholde verdien av kystlyngheia.

Helhetlig landskap

Kystlyngheia på Ryemsjøen inngår i et helhetlig større kystlyngheiareal i Vikna kommune.

Verdibegrunnelse

Artsfattig lynghei uten hevd, med røsslyng i sent moden/degenererende fase. Positive faktorer er lite gjengroingspreg, åpen mark med svært lav tresjiktthet, ikke vesentlig påvirket av fremmede arter eller gjødsling. Tilstand i kombinasjon med størrelse tilsier B-verdi.

Bilder

Figur 113. Kystlyngheia sett mot sørvest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 114. Sørlike del sett mot nordøst. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 115. Detaljbilde feltsjikt, fattig lynghei med røsslyng (grå pga. vinterskade 2014), krekling, torvull og lys reinlav. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 116. Parti fra nordvest. Til høyre utplantet furu, i midten gjengroingskog med bjørk og til venstre utplantet gran. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Ryemsjøen-Rørvik

Figur 117. Oversikt over lokaliteten Ryemsjøen-Rørvik (inntegnet rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

ID Naturbase:	BN00023415
UTM 32:	7191901N 6027690
Viktig naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0708 Kalkfattig kystfukthei
Verdi:	B
Registrert dato:	1.7.2015.
Areal:	163.7 daa.
Hevd:	Ingen

Områdebeskrivelse

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO v/Per Vesterbukt, og er en rekartlegging og kvalitetssikring av kystlyngheilokaliteter registrert i naturbase i dag. Dette i forbindelse med oppfølging av kystlynghei som utvalgt naturtype, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Området ble befart 1.7.2015 av Per Vesterbukt. Evt. tidligere kartlegging og informasjon fra grunneier er også lagt til grunn for kartleggingen.

Naturgrunnlag og beliggenhet

Ryemsjøen ligger sørvest på Inner-Vikna, ca. 1 km øst for Rørvik Lufthavn, i Vikna kommune. Landskapet i området består av generelt lavereliggende kupert, berglendt terreng, dominert av naturtypen kystlynghei, ofte omgitt av smale, flate marine avsetninger (skjellsand, grus og leire) som gjerne er dyrket mark. Også noe tilgrensende areal med gjengroingskog/kantskog der typisk vegetasjonsstruktur med kystlyngheiarter er utgått, samt plantefelt med gran og furu. Kystlyngheia har også større og mindre partier bestående av mosaikk med nakent berg. Lokaliteten Ryemsjøen utgjør et høydedrag, 26 moh., med generelt tynn lynghumus på rygger og høyder, noe dypere jord i skråninger og torv av varierende dyp i forsenkninger. Berggrunnen består av granodiorittisk gneis, båndet og sliret, delvis migmatittisk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er Kystlynghei (D07). Større deler av arealet utgjør utformingen kalkfattig kystfukthei (D0708). Tendenser til tørrere utforming i bratte sørhellinger, men for liten utbredelse av kjennetegnarter til at denne føres opp som egen utforming.

Artsmangfold

Mengdeartene som opptrer her er også typiske kjennetegnarter for kalkfattig kystfukthei. Eks. er bjønnskjegg, krekling, torvull, slåtestarr, kornstarr, blokkebær, rome og blåtopp, i tillegg til røsslyng og heigråmose. Andre arter med stedvis rik utbredelse er bl.a. molte, dvergbjørk, smyle, stormarimjelle, tepperot, hvitlyng, rypebær og einer. Ellers finnes her flekkmarihånd, smyle, tyttebær, ørevier, pors, furu, buskfuru, bjørk, rogn, lys reinlav, tettegras, skogstjerne, skrubbær, grå reinlav og geitsvingel. Sørhellinger har i tillegg innslag av blåbær, klokkeløng, kattefot og melbær.

Lokaliteten er fra tidligere beskrevet som rikhei, men det ble ikke funnet arter og/eller vegetasjonsstruktur som tilsier utforminger med rikhei-vegetasjon. Eksempelvis er rikindikatorer som blåstarr, engstarr og hårstarr nevnt som registrerte arter innenfor området, men de ble ikke påvist ved befarings. Flekkmarihånd er ganske tallrik og finnes spredt over hele området, men arten er ikke en rikmark-indikator og innfrir ikke kriterier for registrering av rik kystlynghei.

Bruk, tilstand og påvirkning

Gammel kystlynghei som i dag er under påvirkning fra svak/ingen skjøtsel, fravær av sviing, gjengroing. Røsslyngen i området er gammel, forvedet og kan beskrives som tidlig degenererende fase iht. lyngheisyklusen i skjøtelsboka for kulturlandskap (Norderhaug et al. 1999). Røsslyngen er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinteren 2014, men viser under befarings tegn til revegetering de fleste steder. Flekkvis tett utbredelse med heigråmose i bunnsjiktet. Tidligere beiteområde, men som ikke er i bruk lenger. Uvisst når siste lyngsviing ble utført. Gjengroing generelt lite utbredt i kystlyngheia bortsett fra nordhellingen, der særlig oppslag med bjørk begynner å få et visst omfang. Feltsjikt lavt, åpent, glissent og i mosaikk med berg over større deler av området. Unntaket er nordhelling, som har tett, kompakt feltsjikt dominert av røsslyng i degenererende fase. To fredete kulturminner med gravfelt fra bronsealder – jernalder ligger i lokaliteten.

Fremmede arter

Buskfuru. Arten står oppført i norsk svarteliste av 2012 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Må gjeninnføres lyngheiskjøtsel hvis en skal opprettholde verdien av kystlyngheia.

Helhetlig landskap

Kystlyngheia på Ryemsjøen inngår i et helhetlig større kystlyngheiareal i Vikna kommune.

Verdibegrunnelse

Artsfattig lynghei uten hevd, med røsslyng i sent moden/degenererende fase. Positive faktorer er lite gjengroingspreg, åpen mark med svært lav/ingen tresjiktthet, ikke vesentlig påvirket av fremmede arter eller gjødsling. Størrelse på areal i kombinasjon med tilstand gir B-verdi.

Bilder

Figur 118. Østre del av kystlyngheia sett mot sørvest. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 119. Fattig kystlynghei med blåtopp, blokkebær og heigråmose. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 120. Nordhelling med tett lyngdekke og påbegynnende gjengroing med bjørk. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

Figur 121. Feltsjikt i nordhelling, med død røsslyng fra vinterskade 2014. Grønt busksjikt består av pors, dvergbjørk og einerbusker. Foto: Per Vesterbukt/NIBIO, 1.7.2015.

NIBIONORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

TITTEL/TITLE

KVALITETSSIKRING AV SLÅTTEMARK OG KYSTLYNGHEILOKALITETER I NORD-
TRØNDELAG 2015

FORFATTER(E)/AUTHOR(S)

VESTERBUKT, PER

DATO/DATE:	TILGJENGELIGHET/AVAILABILITY:	PROSJEKT NR./PROJECT NO.:	SAKSNR./ARCHIVE NO.:
25.11.2015	Åpen	630011	2015/429
RAPPORT NR. /REPORT NO.:	ISBN-NR./ ISBN-NO:	ANTALL SIDER/ NUMBER OF PAGES:	ANTALL VEDLEGG/ NUMBER OF APPENDICES:
1(28) 2015	978-82-17-01484-3	156	0

OPPDRAGSGIVER/EMPLOYER:

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag

KONTAKTPERSON/CONTACT PERSON:

Gry Tveten Aune

STIKKORD/KEYWORDS:

Slåttemark, kystlynghei, kartlegging,
naturtyper

FAGOMRÅDE/FIELD OF WORK:

Seksjon for kulturlandskap og biologisk
mangfold

SAMMENDRAG:

Denne rapporten presenterer kvalitetssikring og re-kartlegging av seks kartfestede lokaliteter med slåttemark og kystlynghei, på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvern avdelingen. Arbeidet er utført i forbindelse med nasjonal handlingsplan for utvalgte naturtyper.

Avr de 10 lokalitetene med slåttemark som ble undersøkt i Leksvik kommune ble åtte registrert med verdi A, alle i Storlia. Gården Storlia innehar slåttemarker med særdeles artsrik og intakt slåttemarksstruktur med urtedominans, noe denne kartleggingen også bekrefter. En lokalitet ble verdsatt til verdi B og en lokalitet verdsatt til verdi C. Videre ble det registrert kystlynghei med verdi B i Vikna og Leka kommune, mens lyngheia i Nærøy fremstår med verdi C som følge av større påvirkning fra gjengroing.

NIBIO

NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

Lokaliteten på Nærøya inneholdt et større samleareal med flere naturtyper innenfor området. Her ble de ulike naturtypene avgrenset og utskilt med egen beskrivelse for naturbase. Bl.a. ble her registrert naturbeitemark og beiteskog med verdi A. I dette området ble rødlistearten flueblomst (NT) påvist. All kartlegging er utført i henhold til DN_håndbok 13.

LAND/COUNTRY: Norge

FYLKE/COUNTY: Nord-Trøndelag

KOMMUNE/MUNICIPALITY: Leksvik, Vikna, Nærøy, Leka

STED/LOKALITET:

GODKJENT / APPROVED

KNUT ANDERS HOVSTAD

PROSJEKTLEDER / PROJECT LEADER

PER VESTERBUKT